

หลักข้อเชื่อของอัครร รมทูต

บทที่ 1

ข้อเขียนแห่งความเชื่อ

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคัมภีร์ฉบับ New International Version สงวนลิขสิทธิ์ © 1973, 1978, 1984, 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible Publishers.

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)
เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายรอบโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดีย ทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ.

สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้น ได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
ความเป็นมาของหลักข้อเชื่อ	2
พัฒนาการ	2
วัตถุประสงค์	4
พระคัมภีร์	4
คำสอนดั้งเดิม	6
หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต	9
ภาพรวม	11
พระเจ้า	11
ตรีเอกานุภาพ	12
พระภาค	15
คริสตจักร	16
การมีส่วนร่วม	16
การรักษาหลักคำสอน	17
ความรอด	19
ความสำคัญ	21
ลักษณะอันเป็นรากฐานความเชื่อ	21
มาตรฐานด้านศาสนศาสตร์	22
พื้นฐานที่สมเหตุผล	24
สากลปฏิบัติ	25
พันธสัญญาใหม่	26
ประวัติศาสตร์ของคริสตจักร	27
คริสตจักรในปัจจุบัน	29
ความเป็นเอกภาพ	31
สรุป	33

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

บทที่ 1

ข้อเขียนแห่งความเชื่อ

บทนำ

เคยสงสัยหรือไม่ ว่าอะไรทำให้ต้นไม้เป็นต้นไม้? หรือบ้านเป็นบ้าน? หรือบุคคลเป็นบุคคล? หรือถามอีกอย่างหนึ่งก็คือ สิ่งที่เราจะเรียกว่าต้นไม้หรือบ้านนั้นต้องมีคุณลักษณะอย่างไร? นี่เป็นคำถามซับซ้อนที่นักปรัชญาพยายามคิดหาคำตอบมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว และเราก็เผชิญกับคำถามคล้ายคลึงกันเมื่อเราพิจารณาการศึกษาคริสตศาสนศาสตร์จริงๆ แล้ว มีคริสตจักรจำนวนมากนับไม่ถ้วนที่เราถือว่าเป็น “คริสเตียน” แต่หลายแห่งก็มีความเห็นไม่ตรงกันในหลายเรื่อง เราจึงสมควรตั้งคำถามว่า “หลักคำสอนใดเป็นพื้นฐานและสาระสำคัญของคริสตศาสนศาสตร์?”

เมื่อเราถามเช่นนี้ เราต้องเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนว่า ถึงแม้เรามีความเข้าใจเพียงน้อยนิดเกี่ยวกับหลักศาสนศาสตร์ แต่เราก็สามารถได้รับความรอด การมอบตนเองแก่พระคริสต์ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เราเป็นคริสเตียน ในขณะที่เดียวกันเราก็สามารถกล่าวอย่างเป็นทางการได้ว่า การที่หลักศาสนศาสตร์ใด ๆ จะคู่ควรแก่การถูกเรียกว่าเป็น “คริสเตียน” ก็ต้องประกอบด้วยแนวคิดสำคัญหลายประการ และตั้งแต่ศตวรรษแรก ๆ ของคริสตจักร หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็ได้สรุปสาระสำคัญอันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับความเชื่อหลักของคริสเตียนไว้

นี่เป็นบทเรียนแรกในชุดบทเรียนเกี่ยวกับ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต อันเป็นที่รู้จักอย่างดีในฐานะใจความสำคัญของหลักความเชื่อของคริสตชน เราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “ข้อเขียนแห่งความเชื่อ” เนื่องจากเราจะศึกษา หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ในฐานะเป็นบทสรุปของข้อเขียนหรือหลักคำสอนต่าง ๆ ที่ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นคริสเตียนต้องประกาศยืนยัน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ปรากฏอยู่ในหลายรูปแบบในช่วงศตวรรษต้น ๆ ของคริสตจักร ก่อนที่จะได้รับการสังคายนาให้เป็นมาตรฐาน ในราว ค.ศ. 700 เป็นภาษาละติน. คำแปลที่นิยมใช้ในภาษาไทยปัจจุบันกล่าวดังนี้:

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์
พระบุตรองค์เดียวของพระบิดา ทรงปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงกำเนิดจากมารีย์สาวพรหมจารี ทรงทนทุกข์ทรมาน
ในสมัยที่ปอนทิอัสปีลาตปกครอง ทรงถูกตรึงที่กางเขน แล้วมรณา
ทรงถูกบรรจุไว้ในอุโมงค์ เสด็จลงสู่แดนมรณา
ในวันที่สามทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย
พระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์ประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด

จากที่นั่นพระองค์จะเสด็จมาพิพากษาคนเป็นและคนตาย
ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์
และเชื่อมั่นในสากลคริสตจักรบริสุทธิ์
ในการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน การอภัยโทษบาป
การที่กายคืนชีพ และสมบรูณ์ชีพนิรันดร์ อาเมน

การศึกษา หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ในฐานะรวมข้อเขียนแห่งความเชื่อ
แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1) ความเป็นมาของหลักข้อเชื่อ 2) ภาพรวมของข้อเขียน และ 3)
ความสำคัญของหลักข้อเชื่อในปัจจุบัน

ความเป็นมาของหลักข้อเชื่อ

เมื่อเราสำรวจ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เราให้ความสำคัญกับ 2 ประเด็น
ในด้านหนึ่ง เราศึกษาพัฒนาการของหลักข้อเชื่อนี้ โดยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ เช่น
ผู้เขียน และวันที่เขียน อีกด้านหนึ่ง เราศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักข้อเชื่อนี้
และเหตุผลที่คริสตจักรคิดว่าสำคัญที่จะต้องสร้างและใช้หลักข้อเชื่อนี้
เราจะเริ่มจากพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

พัฒนาการ

ครั้งหนึ่งเคยเชื่อและสอนกันว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
ถูกเขียนขึ้นในศตวรรษแรกโดยสาวกทั้ง 12 คนของพระเยซู ถึงขนาดกล่าวกันว่า
อัครธรรมทูตแต่ละคนเขียน 1 ใน 12 ประโยคหลักอันเป็นพื้นฐานทางศาสนศาสตร์
แต่ในความเป็นจริงแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานใด ๆ ว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นจริง
หรืออัครธรรมทูตมีส่วนร่วมโดยตรงกับการเขียนหลักข้อเชื่อนี้
ถ้าอัครธรรมทูตไม่ได้เขียนหลักข้อเชื่อนี้ แล้วใครเล่าเป็นผู้เขียน?

คำถามว่าใครเป็นผู้เขียนหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตนั้น เปิดกว้าง
นั่นเป็นเพราะผู้เขียนต่างมิได้ลงชื่อเอาไว้ แต่ที่แน่ชัดก็คือ
คำถามเหล่านี้ถูกใช้ถามผู้ที่รับบัพติศมา มาตั้งแต่ประมาณ 40-50
ปีหลังช่วงสมัยของพระเยซูคริสต์ โดยผู้ที่รับบัพติศมาจะถูกถามว่า
“ท่านเชื่อในพระเจ้าพระบิดา ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก หรือไม่?”
เราทราบเช่นนี้
เนื่องจากหลายคนที่ไม่ถึงประสบการณ์การรับบัพติศมาได้กล่าวถึงคำถ
ามต่าง ๆ เหล่านี้ ก่อนปี ค.ศ. 200 เทอร์ทูลิเยส ได้กล่าวถึง
“หลักข้อเชื่อดั้งเดิมของชาวโรมัน” ซึ่งแทบจะเหมือน
หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ทุกประการ เทอร์ทูลิเยส

อ้างอิงถึงคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับบัพติศมา นั่นคือ “ท่านเชื่อหรือไม่ ...” “ท่านเชื่อหรือไม่ ...”. การอ้างอิงถึง หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต แต่เพียงลำพังครั้งแรกนั้น กระทำโดยชายผู้มีชื่อว่า รูฟัส ในปี ค.ศ. 390 เขาเล่าว่าอัครสาวกแต่ละคน รวมถึงมัทธิอัส ซึ่งมาแทนที่ยูดาส ได้กล่าวคำยืนยันแต่ละประโยคในหลักข้อเชื่อนี้ ทฤษฎีนี้ไม่มีข้อพิสูจน์เลย แต่มันทำให้แนวคิดที่ว่า ประโยคต่าง ๆ ของหลักข้อเชื่อนี้เริ่มมาตั้งแต่สมัยอัครสาวก มีน้ำหนักพอสมควร

—ดร. จอห์น ออสวอลท์

งานเขียนของคริสตชนยุคแรกประกอบด้วยรายชื่อหนังสือคำสอนสำคัญมากมายที่คล้ายคลึงกับ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต งานลักษณะหนึ่งประกอบด้วยบัญญัติแห่งความเชื่อที่รวบรวมและอธิบายความเชื่อพื้นฐานอย่างละเอียดพอสมควร งานเขียนของบิดาแห่งคริสตจักรยุคแรกบ่งชี้ว่า บัญญัติแห่งความเชื่อที่มีเขียนไว้นั้น ได้สรุปแนวความเชื่อและแนวปฏิบัติของคริสตจักรที่เขียนกฎเหล่านั้นขึ้นมา ยกตัวอย่างเช่น อริเจน ได้ผนวกบัญญัติแห่งความเชื่อประการหนึ่งเข้ากับตอนต้นของหนังสือของเขาที่ชื่อ “ว่าด้วยหลักการเบื้องต้น” อิเรเนัส ได้ผนวกอิกกกฎหนึ่งเข้าในบทที่ 10 ของหนังสือเล่มที่ 1 ในชุดงานเขียน “ต่อต้านลัทธินอกรีต” อันมีชื่อเสียงของเขา บัญญัติแห่งความเชื่อต่าง ๆ เหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาคำสอนของคริสตจักรและฝึกคนของคริสตจักรเหล่านั้น โดยเฉพาะผู้นำ ถึงแม้จะแตกต่างกันตามแต่ละชุมชนผู้เชื่อ แต่ในภาพรวมกฎเหล่านี้ครอบคลุมถึงการยืนยันหลักคำสอนที่สำคัญ รวมทั้งคำสอนและธรรมเนียมต่าง ๆ ทางศีลธรรม

ในอีกลักษณะหนึ่ง

เอกสารคำสอนโบราณบางฉบับอยู่ในรูปแบบของหลักข้อเชื่อ เอกสารขนาดค่อนข้างสั้นเหล่านี้สรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับบัญญัติแห่งความเชื่อของคริสตจักร โดยเฉพาะความเชื่อที่สำคัญที่สุด หลักข้อเชื่อเหล่านี้มักใช้ภาวนาในศาสนพิธีที่สำคัญ เช่นพิธีบัพติศมา เป็นไปได้ว่าในศตวรรษที่ 1 และ 2 แต่ละชุมชนผู้เชื่อมีหลักข้อเชื่อหรือแนวทางการสรุปความจริงสำคัญ ๆ จากพระคัมภีร์ เป็นของตนเอง แต่ก่อนจะถึงศตวรรษที่ 3 หรือ 4 บางหลักข้อเชื่อมีความโดดเด่นยิ่งขึ้นและถูกใช้ในคริสตจักรหลายแห่งอยู่แล้ว หลักข้อเชื่อยุคแรกข้อหนึ่งที่น่าสนใจในลักษณะนี้คือหลักข้อเชื่อของคริสตจักรในกรุงโรม ที่เรามักเรียกว่า “หลักข้อเชื่อของชาวโรมัน”. หลักข้อเชื่อนี้คล้ายกับหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต อย่างมากจนนักวิชาการหลายคนเชื่อว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็คือภาคถัดมาของหลักข้อเชื่อของชาวโรมันนั่นเอง แต่ไม่ว่าต้นกำเนิดที่แท้จริงจะเป็นอย่างไร สิ่งที่ชัดเจนไร้ข้อสงสัยก็คือ ในที่สุดแล้ว หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็ถูกใช้อย่างแพร่หลาย

โดยเฉพาะในคริสตจักรในประเทศตะวันตก ในศตวรรษแรก ๆ
 ถ้อยคำอาจต่างกันบ้างตามแต่ละคริสตจักร แต่ในศตวรรษที่ 8
 ได้มีการปรับถ้อยคำให้เป็นมาตรฐาน ตามที่เรารู้จักและใช้กันในปัจจุบัน
 เมื่อเราเข้าใจพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของหลักข้อเชื่อนี้แล้ว
 เราก็ควรจะศึกษาวัตถุประสงค์ของการสร้างและใช้ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

วัตถุประสงค์

ในยุคของเรา คริสเตียนหลายคนตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อ
 ซึ่งก็ไม่ยากที่จะเข้าใจเหตุผล
 แม้ว่าคงไม่มีใครกล่าวอย่างเปิดเผยว่าหลักข้อเชื่อมีความสำคัญเท่าเทียมกับพระคัมภีร์
 แต่คริสเตียนเจตนาดีบางคนยึดถือบางหลักข้อเชื่อเสมือนว่ามีนัยสำคัญเท่ากับพระคัมภีร์
 แต่ไม่ว่าในทางทฤษฎีหรือในทางปฏิบัติ
 ไม่มีหลักข้อเชื่อใดควรถูกยกย่องถึงระดับนั้น
 พระคัมภีร์เป็นบัญญัติแห่งความเชื่อและการปฏิบัติเพียงหนึ่งเดียวของเราที่ได้
 รับการดลใจจากพระเจ้าและไม่มีข้อผิดพลาด ตรงกันข้าม
 หลักข้อเชื่อนั้นเป็นเครื่องมือการสอนที่ผิดพลาดได้
 ที่ใช้สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เราจะเห็นว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 ถูกสร้างขึ้นเพื่อช่วยคริสเตียนให้เรียนรู้และสัตย์ซื่อตรงตามที่พระคัมภีร์สอน
 เราจะศึกษาวัตถุประสงค์ของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ใน 3 ขั้นตอน หนึ่ง
 เราจะศึกษาพระคัมภีร์ในฐานะเป็นคลังคำสอนแท้และดั้งเดิม
 สอง เราจะศึกษาคำสอนตามจารีตของคริสตจักร
 อันยืนยันความเชื่อในพระคัมภีร์ สาม เราจะได้เห็นว่า
 หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปความเข้าใจดั้งเดิมของคริสตจักรเกี่ยวกับพระคัมภีร์
 เราจะเริ่มจากความจริงที่ว่า คริสเตียนผู้พิศคน ได้ยืนยันตลอดมาว่า
 พระคัมภีร์เป็นรากฐานแห่งหลักคำสอนของเรา

พระคัมภีร์

ให้เราพิจารณาถ้อยคำในคำนำของหนังสือ “ว่าด้วยหลักการเบื้องต้น” ของ
 ออริเจน หนึ่งในบิดาแห่งคริสตจักรยุคแรก ซึ่งเขียนในช่วงต้นศตวรรษที่ 3

ทุกคนที่เชื่อ ...

ต่างได้รับความรู้ที่กระตุ้นให้มนุษย์มีชีวิตที่ดีและมีความสุข

จากแหล่งเดียวกัน นั่นคือพระวจนะและคำสอนของพระคริสต์ คำว่า

พระวจนะของพระคริสต์

ไม่ได้หมายถึงเพียงสิ่งที่พระองค์ตรัสเมื่อพระองค์อยู่ในสภาพมนุษย์เท่า

นั่น ... เนื่องจากก่อนหน้านั้น พระคริสต์ ซึ่งเป็นพระวาทะของพระเจ้า
สถิตในโมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ ... ยิ่งกว่านั้น ...
หลังจากพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์
พระองค์ก็ยังคงตรัสผ่านอัครทูตของพระองค์

ออริเจน สอนว่าพระคัมภีร์ทุกตอนเป็นพระวจนะของพระคริสต์
และดังนั้นจึงเป็นแหล่งคำสอนที่แท้จริงทั้งปวง

คราวนี้ ลองศึกษาถ้อยคำของ สังฆราช ฮิปโปลิทัส
บาทหลวงในยุคต้นศตวรรษที่ 3 ซึ่งปรากฏในตอนที่ 9 ของผลงานของท่าน ชื่อ
“ต่อต้านลัทธินอกกรีตของ โนเอทัส”

พี่น้องที่รัก มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว
โดยที่เรารู้จักพระองค์ผ่านทางพระคริสตธรรมคัมภีร์เท่านั้น
และไม่มีทางอื่นใดอีกทั้งสิ้น

คริสตจักรยุคแรกเชื่อว่าพระคัมภีร์ทุกตอนเป็นพระวจนะของพระคริสต์
ซึ่งมอบให้แก่ผู้เชื่อผ่านทางอัครธรรมทูต

ดังนั้นจึงเท่ากับเป็นการยืนยันแนวคิดที่เรียกว่า “พระวจนะหนึ่งเดียว”
ของนักศาสนศาสตร์ จากมุมมองนี้

พระคัมภีร์จึงเป็นบัญญัติแห่งความเชื่ออันไม่มีข้อผิดพลาด
และเป็นเอกสารที่จะยุติข้อถกเถียงใด ๆ ด้านศาสนศาสตร์

ตัวอย่างที่ชัดเจนได้แก่งานเขียนของ บาซิล

ผู้ได้รับเลือกให้เป็นสังฆราชแห่งซีซารีเย ใน ค.ศ. 370 บาซิล

ปกป้องธรรมเนียมหรือจารีตของคริสตจักรอย่างแข็งขัน

และมักแสดงออกถึงความเชื่อที่ว่าธรรมเนียมเหล่านี้สามารถสืบย้อนไปได้ถึงสมัยอัคร
ธรรมทูต แม้กระนั้นเมื่อมีคำถามเกี่ยวกับความถูกต้องของธรรมเนียมเหล่านี้

บาซิลก็อ้างอิงพระคัมภีร์ในฐานะที่มีอำนาจเด็ดขาด บาซิล

กล่าวในจดหมายฝากฉบับที่ 189 ซึ่งเขียนถึงนายแพทย์ชื่อ ยูสทาทิอัส ว่า:

ขอให้พระคัมภีร์ ซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้า ตัดสินความระหว่างเรา
และฝ่ายใดที่ยึดคำสอนอันสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า
ฝ่ายนั้นก็จะได้รับเสียงสนับสนุนบนพื้นฐานแห่งความจริง

ในบริบทนี้ บาซิล

ยอมรับว่าบางคริสตจักรก็มีธรรมเนียมแนวคิดแบบหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อ

ในขณะที่คริสตจักรอื่นมีธรรมเนียมที่ขัดแย้งกัน บาซิล

จึงถือว่าพระคัมภีร์มีอำนาจสูงสุดที่จะยุติความขัดแย้งนั้น

คริสตจักรยุคแรกอาศัยพระคัมภีร์เป็นพื้นฐานของคำสอนทั้งปวง

แต่ก็ยังคงพึ่งพาคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักรในการสรุปและปกป้องคำสอนในพระคัม
ภีร์

คำสอนดั้งเดิม

การตั้งคำถามว่า
เหตุใดคริสตจักรเห็นความจำเป็นที่จะรักษาคำสอนตามประเพณีดั้งเดิมไว้
ก็มีเหตุผลอยู่
การรักษาพระคัมภีร์ไว้อย่างเดียวและปล่อยให้พระคัมภีร์อธิบายทุกอย่างด้วยตัวเองไม่
เพียงพอหรือ?

แน่นอน

มีความจำเป็นจะต้องกำหนดถ้อยคำที่กระชับและชัดเจนในสิ่งที่คริสตจักรเชื่อ เหตุผลสำคัญก็คือ
มีผู้สอนเท็จที่สอนสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับคำสอนของอัครธรรมทูตและคำสอนในพระคัมภีร์ ดังนั้น เพื่อรับมือกับการสอนเท็จลักษณะนี้โดยเฉพาะ
คริสตจักรจึงจำเป็นต้องกำหนดถ้อยคำที่จะสรุปแนวความเชื่อให้ชัดเจน

—ดร. เอरिक เรอนเนส

คริสตจักรนั้นมีพระคัมภีร์เป็นรากฐานแห่งความเชื่อ แต่แน่นอน
พระคัมภีร์นั้นยาวมาก และจำนวนผู้อ่านออกเขียนได้ก็มีจำกัด ดังนั้น
สิ่งที่ดีที่สุดที่คริสตจักรทำได้ก็คือ
การสรุปคำสอนพื้นฐานให้อยู่ในรูปของหลักข้อเชื่อ
เพื่อให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจความเชื่อได้โดยยังไม่ต้องอ่านพระคัมภีร์ทั้งหมด

—ดร. รืออาด แคสซิส (แปลจากต้นฉบับภาษาอื่น)

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มีคุณค่าเป็นพิเศษ
และมีความจำเป็นในประวัติศาสตร์คริสตจักรยุคแรก เนื่องจาก
กว่าจะมีการรวบรวมสารบบของพระคัมภีร์ขึ้นอย่างเป็นทางการ
ก็ล่วงเลยมาจนถึง ค.ศ. 397
แล้วความเชื่อหลักอย่างเป็นทางการของคริสตจักรนั้นคืออะไร?
ความเชื่อดังกล่าวถูกรวบรวมไว้ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต แต่ ณ
เวลานั้นก็มีพระคัมภีร์อยู่แล้ว เหตุใดเราจึงต้องมีหลักข้อเชื่อสืบต่อมา?
ก็เพราะเราไม่สามารถกำหนดให้คนเข้าใจพระคัมภีร์ทั้งหมดก่อนที่เราจะ
ยอมรับเขาในฐานะคริสเตียน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
สรุปสาระสำคัญของพระคัมภีร์ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย และด้วยเหตุนี้
เราจึงจำเป็นต้องใช้หลักข้อเชื่อดังกล่าวแม้กระทั่งในปัจจุบัน

—ดร. พอล ชาง (แปลจากต้นฉบับภาษาอื่น)

คนสอนเท็จก่อปัญหามากมายในคริสตจักร บางคนถึงขนาดปฏิเสธสาระหลักของพระกิตติคุณด้วยซ้ำ เพื่อรับมือกับสถานการณ์นี้ ผู้นำคริสเตียนที่ยำเกรงพระเจ้าจึงเขียนข้อความสังเขปเพื่อสรุปคำสอนหลักของพระคัมภีร์ เพื่อคริสเตียนทุกคนจะสามารถเข้าใจและยืนยันใจความพื้นฐานของความเชื่อได้ออริเจน อธิบายปัญหาในคำนำของหนังสือของท่าน “ว่าด้วยหลักการเบื้องต้น” ว่า:

หลายคนคิดว่าเขายึดความคิดเห็นของพระคริสต์ แต่บางคนในกลุ่มนี้ก็มีความคิดแตกต่างจากผู้เชื่อที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้านั้น กระนั้น คำสอนของคริสตจักร ซึ่งถูกถ่ายทอดอย่างเป็นระบบจากรุ่นสู่รุ่นโดยอัครธรรมทูตและดำรงอยู่ในคริสตจักรจนถึงปัจจุบัน ก็ยังคงถูกเก็บรักษาไว้ ลำพังสิ่งนี้ก็ควรจะได้รับเกียรติยอมรับว่าเป็นสัจธรรมอันไม่แตกต่างแต่อย่างใดจากธรรมเนียมของคริสตจักรและอัครธรรมทูต

ขอให้สังเกตสิ่งที่ ออริเจน กล่าวนี้ ท่านไม่ได้กล่าวว่าคำสอนของคริสตจักรปราศจากข้อผิดพลาด หรือสมบูรณ์แบบตลอดกาล แต่ท่านกล่าวว่า คำสอนของคริสตจักรต้องถูกยอมรับว่าเป็นความจริง เพราะถูกถ่ายทอดอย่างเป็นระบบจากอัครธรรมทูตและถูกเก็บรักษาไว้จนปัจจุบัน อีกนัยหนึ่ง ในช่วงเวลาของ ออริเจน คำสอนของคริสตจักรยังคงสรุปคำสอนของพระคริสต์ในพระคัมภีร์อย่างแม่นยำ ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรในยุคของท่านจึงสามารถใช้คำสอนนี้เป็น “มาตรฐาน” หรือ “บัญญัติแห่งความเชื่อ” เพื่อทดสอบแนวคำสอนต่าง ๆ แต่อำนาจสูงสุดอยู่ที่พันธสัญญาใหม่ ไม่ใช่คริสตจักร ซึ่งดำรงอยู่เพียงชั่วคราว เพื่อช่วยให้เห็นภาพแนวคิดนี้ ลองนึกถึงโซ่ที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ห่วง คริสตจักรยุคแรกเริ่มต้องการยึดมั่นในคำสอนของพระคริสต์ ซึ่งบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พระคริสต์จึงเป็นโซ่ห่วงที่ 1. เหล่าอัครธรรมทูตได้สัมผัสกับพระคริสต์โดยตรง และได้รับคำสอนโดยตรงจากพระองค์ คำสอนของอัครธรรมทูตจึงเป็นโซ่ห่วงที่ 2. อัครธรรมทูตได้บันทึกประสบการณ์การรู้จักพระคริสต์ไว้ในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์จึงเป็นโซ่ห่วงที่ 3. ทุกห่วงในสามห่วงนี้จึงสมบูรณ์และปราศจากข้อผิดพลาด เพราะอยู่ใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โซ่ห่วงที่ 4 คือคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักร นั้นต่างออกไป การถ่ายทอดธรรมเนียมเหล่านี้หาได้ปราศจากข้อผิดพลาดไม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้รับประกันว่าจะไม่มีข้อผิดพลาด จริง ๆ แล้ว เราก็เห็นอยู่ว่า ธรรมเนียมของบางคริสตจักรก็ขัดแย้งกับธรรมเนียมของคริสตจักรอื่น บางคำสอนก็เกี่ยวข้องกับประเด็นเล็กน้อยด้านแนวปฏิบัติ—อันเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์มิได้กล่าวถึงโดยตรง

แต่แนวคำสอนบางแนวก็สรุปใจความดั้งเดิมของพระคัมภีร์ โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความเชื่อ เช่นที่ปรากฏในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เมื่อพูดถึงความเชื่ออันเป็นศูนย์กลางนี้ คำสอนเหล่านี้ถูกรับรองโดยผู้นำคริสตจักรหลายแห่งตลอดยุคสมัย ยิ่งกว่านั้นยังสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการอ้างอิงโดยตรงไปถึงพระคัมภีร์ นี่เป็นเหตุผลที่ ออริเจน

มั่นใจที่จะผลักดันให้คำสอนดั้งเดิมของคริสตจักรเป็นบัญญัติแห่งความเชื่อ

แม้กระนั้น โช้วงนี้ก็อาจมีข้อผิดพลาดได้ คริสตจักร สภาต่าง ๆ และคริสเตียนแต่ละคน ก็สามารถทำผิดพลาดได้ทั้งนั้น ลองฟังถ้อยคำที่ ไชเปเรียน สังฆราชแห่งคาร์เธจ ช่วงศตวรรษที่ 3 เขียนในจดหมายฝากฉบับที่ 73 เพื่อคัดค้านคำสอนที่ยึดถือโดย สติเฟน สังฆราชแห่งกรุงโรม

मैंจะเป็นธรรมนิยม

ซึ่งคืบคลานเข้ามามีอิทธิพลท่ามกลางพวกเราบางคน

ก็ต้องไม่กระทบการดำรงอยู่และอำนาจของความจริง

เพราะธรรมนิยมที่ปราศจากความจริงก็คือความผิดพลาดที่สั่งสมมานาน

ไชเปเรียน มองว่า

บางมุมมองและการปฏิบัติอันเก่าแก่ของคริสเตียนมิได้มีรากฐานอยู่บนความจริงที่อัครธรรมทูตได้ส่งผ่านมาให้เรา แต่มันกลับกลายเป็น “ความผิดพลาดที่สั่งสมมานาน” – ที่ได้คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรเป็นเวลานานแล้ว ที่จริง

ปัญหาความผิดพลาดของมนุษย์นั่นเองที่ทำให้คริสตจักรจำเป็นต้องบันทึกบัญญัติแห่งความเชื่อไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ออริเจน และบิดาแห่งคริสตจักรคนอื่น ๆ

เขียนบัญญัติแห่งความเชื่อของคริสตจักรไว้

เพื่อคริสเตียนทั่วโลกจะสามารถเปรียบเทียบหลักคำสอนของเขากับหลักคำสอนดั้งเดิมได้ สภาของคริสตจักรต่าง ๆ ก็ได้บันทึกหลักคำสอนดั้งเดิมไว้

เพื่อคำวินิจฉัยนั้นจะเป็นข้อมูลสำหรับคริสเตียนที่อยู่ในสถานที่และช่วงเวลาแตกต่างกัน

ในทุกกรณี

เป้าหมายของการเก็บรักษาคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักรก็เพื่อให้มั่นใจว่าคริสตจักรต่าง ๆ จะไม่หลงไปจากคำสอนดั้งเดิมในพระคัมภีร์

เพื่อให้ผู้เชื่อเข้าใจคำสอนของอัครธรรมทูตอย่างถูกต้อง

และยึดมั่นและดำเนินชีวิตตามพระวาทะของพระคริสต์

พระคัมภีร์นั้นเป็นหนังสือที่หนามาก ดังนั้น

คุณคงไม่สามารถเข้าใจทั้งหมดได้ด้วยตัวเอง

คุณจำเป็นต้องมีบทสรุปที่ดีเป็นตัวช่วย แม้ในพันธสัญญาใหม่

ก็มีความท้าทายหลายประเด็นเกี่ยวกับคำสอนว่าพระคริสต์คือใคร

ขนาดอัครสาวกเองก็ยังคงเถียงกัน กล่าวว่า “ใครบอก?
ความจริงเป็นเช่นนี้ต่างหาก”
และการเถียงเกี่ยวกับพระเยซูเป็นใครและธรรมชาติของพระคัมภีร์
ก็ต่อเนื่องมาสู่ศตวรรษที่ 2
จึงจำเป็นต้องสรุปหลักข้อเชื่อตามพระคัมภีร์อย่างกะทัดรัดแต่ชัดเจน
ให้สั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ และนั่นเป็นที่มาของ
หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต สิ่งสำคัญที่ต้องระลึกถึงก็คือ
เขาไม่ได้พยายามเพิ่มสิ่งใดเข้าไปในพระคัมภีร์
แต่พยายามสร้างความกระจ่างและดึงสาระสำคัญออกมา

—ดร. ปีเตอร์ วอลด์เกอร์

บาซิล เขียนในหนังสือ “ว่าด้วยพระวิญญูณบรีสุทธิ” ใน ค.ศ. 374 ว่า:

บิดาแห่งคริสตจักรกล่าวไว้เช่นไร เราก็ก้าวเช่นนั้น ...
แต่เราไม่ได้ยึดเพียงความจริงที่ว่า นั่นคือคำสอนของท่านเหล่านั้น
เนื่องจากพวกท่านเองก็ยึดถือตามความหมายของพระคัมภีร์

ถึงตรงนี้ เราต้องเข้าใจว่า การที่คริสตจักรพิทักษ์คำสอนดั้งเดิมไว้นั้น
ไม่ใช่เพราะกังวลเกี่ยวกับประเด็นปลีกย่อย
แต่นั่นที่ความเชื่อและการปฏิบัติที่สำคัญและเป็นรากฐาน
สิ่งนี้เห็นได้ชัดเจนจากวิธีการโต้แย้งที่ปรากฏในงานเขียนต่าง ๆ ของเขา
จากสิ่งที่เขาได้รวบรวมและบันทึกไว้ในบัญญัติแห่งความเชื่อ
ยกตัวอย่าง ข้อเขียนคัดค้าน โดเซทิสตัส
ผู้ปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ข้อเขียนคัดค้านพวก ไถยนิยม
ซึ่งเชื่อว่าพระเจ้าแห่งพันธสัญญาเดิมนั้นชั่วร้ายและยินยอมให้เกิดความบาปทางเนื้อ
หนังมากมาย
และข้อเขียนคัดค้านคำสอนเท็จอีกมากมายที่ทำลายหลักการพื้นฐานของพระคัมภีร์
เมื่อเราได้ศึกษาเกี่ยวกับพระคัมภีร์และคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักรแล้ว
เราจะศึกษาต่อไปว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
สรุปคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักรไว้อย่างไรสำหรับผู้เชื่อ

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เราได้เห็นแล้วว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
มักถูกใช้เพื่อยืนยันว่าคริสเตียนใหม่เชื่อในคำสอนพื้นฐานของพระคัมภีร์
เช่นเดียวกับที่คริสตจักรในปัจจุบันใช้ชั้นเรียนพระคัมภีร์เพื่อฝึกผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาว
ก คริสตจักรยุคแรกก็ใช้หลักข้อเชื่อเพื่อฝึกผู้เชื่อใหม่ในด้านพื้นฐานแห่งความเชื่อ
ออกัสติน สังฆราชแห่งฮิปโป ซึ่งมีชีวิตอยู่ช่วง ค.ศ. 354-430

ได้สรุปคุณค่าของหลักข้อเชื่อในคำเทศนาต่อผู้รับเชื่อใหม่ที่เตรียมตัวรับบัพติศมา ในคำเทศนานี้ หลักข้อเชื่อที่ ออกัสติน กล่าวถึงคือ หลักข้อเชื่อในเอเชีย แต่คำกล่าวของท่านสรุปวัตถุประสงค์และประโยชน์ของหลักข้อเชื่อทั้งปวงในช่วงศตวรรษแรก ๆ ของคริสจักรอย่างแม่นยำ ในหนังสือ “คำเทศนาต่อผู้รับเชื่อใหม่: ว่าด้วยหลักข้อเชื่อ” ออกัสติน เขียนว่า:

ถ้อยคำเหล่านี้ที่ท่านได้ยิน ปรากฏอยู่ในหลาย ๆ
ตอนของพระคัมภีร์บริสุทธิ ตั้งแต่ต้นจนจบ
แต่ได้รับการรวบรวมและสรุปเป็นข้อเขียนข้อเดียว
เพื่อผู้ที่จดจำได้จะไม่ต้องท้อแท้ และเพื่อทุกคนจะสามารถยืนยัน
และยึดมั่นในสิ่งที่ตนเชื่อ

ตามคำกล่าวของ ออกัสติน หัวใจความเชื่อของคริสต์ศาสนา ปรากฏอยู่ในหลาย ๆ ตอนของพระคัมภีร์ คริสตจักรยุคแรกจึงสรุปใจความสำคัญในรูปแบบหลักข้อเชื่อ เพื่อให้มั่นใจว่า ผู้เชื่อทุกคน—แม้กระทั่งผู้ท่านเรียกว่า “ข้า” หรือไม่ได้รับการศึกษา— จะสามารถยืนยันและยึดมั่นคำสอนพื้นฐานตามคัมภีร์ได้

แน่นอน เนื่องจากชุมชนผู้เชื่อต่าง ๆ มีหลักข้อเชื่อไม่เหมือนกัน จึงเกิดความรู้สึกว่าคนเหล่านั้นมีมาตรฐานขั้นต่ำด้านความเชื่อแตกต่างกัน บางคริสตจักรไม่ได้กำหนดว่าผู้เชื่อใหม่ต้องมีความเข้าใจในพระคัมภีร์อย่างเพียงพอ ในขณะที่บางคริสตจักรก็คิดว่าผู้เชื่ออย่างแท้จริงแต่ปราศจากความรู้อันสูงด้านศาสนศาสตร์ ผลก็คือ คน ๆ หนึ่งอาจถูกนับว่าเป็นผู้เชื่อในชุมชนหนึ่ง แต่ถูกปฏิเสธโดยอีกชุมชนหนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงความลึกซึ้งนี้ คริสตจักรยุคแรกจึงเห็นความจำเป็นของหลักข้อเชื่อที่ทุกชุมชนที่เรียกตนเองว่าเป็นคริสเตียนจะยอมรับได้

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มีความสำคัญโดดเด่นขึ้นมาเพื่อตอบสนองความจำเป็นนี้ เพราะเป็นข้อความที่สั้นและตรงประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อ ซึ่งทุกคนที่ประกาศตัวว่าเป็นคริสเตียนสามารถและควรจะเข้าใจ

จริง ๆ แล้ว
หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตเป็นข้อเขียนที่สรุปความเชื่อของคริสเตียน
หลักข้อเชื่อนี้ชี้ให้เห็นว่า
ถึงแม้เราเชื่อว่าทุกคำในพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่เป็นความ
จริงและไม่มีข้อผิดพลาด
แต่เราก็จำเป็นต้องมีข้อความสังเขปที่จะช่วยให้เข้าใจสาระสำคัญของพ
ระกิตติคุณ และ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็คือข้อความสังเขปนั้น
หลักข้อเชื่อนี้ เกิดขึ้นจากคำสอนเก่าแก่ของคริสเตียน
โดยครอบคลุมสาระสำคัญที่อัครธรรมทูตสอน
บนพื้นฐานของสิ่งที่พระคริสต์ได้เปิดเผย

เกี่ยวกับหัวใจสำคัญของความเชื่อ ใจความสำคัญก็คือ “ข้าพเจ้าเชื่อ” และหลังจากนั้นทุกสิ่งก็ตามมา ดังนั้น สิ่งที่สำคัญ ณ ที่นี้ก็คือ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ช่วยให้เรากล่าวทุกสิ่งที่เราต้องกล่าว เพื่อที่จะสื่อสาระสำคัญของพระกิตติคุณอย่างครบถ้วน

—ดร. อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์

หลังจากทำความรู้จักเรื่องความเป็นมาของหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตแล้ว เราจะดูภาพรวมของการยืนยันหลักข้อเชื่อนี้ การได้เห็นภาพรวมของความเชื่อคริสเตียนจะเป็นประโยชน์ในปัจจุบันนี้เท่ากับที่เคยเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรในศตวรรษแรก ๆ

ภาพรวม

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา บรรดานักศาสนศาสตร์ได้บรรยายใจความของหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตหลายแนวทาง ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษาข้อเขียนแห่งความเชื่อในหลักข้อเชื่อนี้จาก 3 มุมมอง คือ หลักคำสอนเกี่ยวกับ 1) พระเจ้า 2) คริสตจักร และ 3) ความรอด เราจะเริ่มด้วยหลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าก่อน

พระเจ้า

หลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าสำคัญยิ่งต่อทุกสิ่งที่เรากล่าวถึงหลักศาสนศาสตร์ ความเชื่อ และการปฏิบัติของคริสเตียน ความเข้าใจทุกอย่างเกี่ยวกับตัวเราเอง เกี่ยวกับโลกนี้ และเกี่ยวกับความหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ล้วนย้อนกลับไปถึงคำถามว่าพระเจ้าคือใคร ทุกคำสอนของคริสเตียน ไม่ว่าจะเกี่ยวกับความรอด คริสตจักร หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในบั้นปลาย ทั้งหมดนั้นอยู่บนรากฐานของพระเจ้าผู้ดำรงอยู่ พระเจ้าองค์ตรีเอกานุภาพ ความหวังและความมั่นใจทั้งสิ้นของเราในชีวิตนี้ ทุกสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับความรอดของเรา และการที่บาปของเราได้รับการอภัย ทั้งหมดมีรากฐานอยู่ในพระเจ้าผู้ทรงวางแผนการทั้งสิ้นไว้แล้ว พระเจ้าผู้ได้เปิดเผยพระประสงค์และจุดมุ่งหมายของพระองค์ พระเจ้าผู้จะทำให้ทุกสิ่งในแผนการของพระองค์สำเร็จ ดังนั้น

ทุกสิ่งจึงย้อนกลับไปสู่คำถามที่ว่า เราคิดว่าพระเจ้าเป็นใคร

—ดร. สตีเฟน เวลล์ม

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็นเกี่ยวกับคำสอนเรื่องพระเจ้า ประเด็นแรก หลักข้อเชื่อนี้มีโครงสร้างที่ยึดโยงกับความเชื่อว่าพระเจ้าเป็นองค์ตรีเอกานุภาพ ประเด็นที่สอง หลักข้อเชื่อนี้กล่าวถึงพระภาคทั้ง 3 ของพระเจ้า ได้แก่พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เราศึกษาเรื่องตรีเอกานุภาพ ด้วยกัน

ตรีเอกานุภาพ

เราคงสังเกตว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต แบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน โดยแต่ละส่วนเริ่มต้นด้วยข้อความว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” ส่วนแรกเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าพระบิดา ส่วนที่สอง ในพระเยซูคริสต์ พระบุตรองค์เดียวของพระบิดา และส่วนที่สาม ในพระวิญญาณบริสุทธิ์และพันธกิจต่าง ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องทำความเข้าใจก่อนว่า ไม่ใช่หลักข้อเชื่อโบราณทุกฉบับจะประกอบด้วยคำว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” นำหน้าข้อความเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ในหลายฉบับ คำว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” ถูกแทนที่ด้วยคำว่า “และ” ซึ่งในบริบทนี้ ก็มีน้ำหนักเทียบเท่าคำว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” แต่หลักข้อเชื่อทุกฉบับก็ได้แบ่งตามพระภาคของพระเจ้า และได้รับการยอมรับเป็นสากลโดยคริสตจักร แบบแผนนี้เรียกว่า “ตรีเอกานุภาพ” โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อว่ามีพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว และพระเจ้าองค์นี้ดำรงอยู่ใน 3 พระภาค คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือแบบแผนที่พบได้ในหลาย ๆ ตอนในพระคัมภีร์ เช่น มัทธิว 28: 19 เมื่อพระเยซูมอบพระมหาบัญชาแก่สาวกของพระองค์

**ดังนั้น จงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ
ให้เขารับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 28: 19)**

เช่นเดียวกันใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต การกล่าวถึงทั้ง 3 พระนามพร้อมกันและเท่าเทียมกันในข้อนี้ มีนัยว่า ถึงแม้พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็น 3 พระภาคที่ต่างกัน แต่ทั้ง 3 ก็เป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน

จริงอยู่ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มิได้กล่าวถึง “ตรีเอกานุภาพ” โดยเฉพาะหรือโดยละเอียด แต่เราต้องเข้าใจว่า เจตนารมณ์ของหลักข้อเชื่อนี้

คือเพื่อเป็นข้อความสังเขปเกี่ยวกับความเชื่อ
 มิใช่ข้อความที่บ่งบอกรายละเอียดครบถ้วน
 และเมื่อเราใช้หลักข้อเชื่อนี้เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ
 ทุกคนในคริสตจักรก็เข้าใจร่วมกันว่า การกล่าวพระนามของพระเจ้าทั้งสามพระภาคนี้
 ก็คือการยอมรับในหลักการของ ตริเอกานุภาพ
 แต่ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะเข้าใจความหมายของ ตริเอกานุภาพ
 อย่างครบถ้วน เราจึงต้องอธิบายเรื่องนี้ให้ชัดเจนขึ้น ตริเอกานุภาพ มักถูกอธิบายว่า:

พระเจ้ามี 3 พระภาค แต่เป็นพระเจ้าองค์เดียว

คำว่า “พระภาค” หมายความว่า บุคคลที่มีตัวตนและการรับรู้เป็นของตนเอง
 คำว่า “องค์” ในที่นี้ เรากล่าวถึง ลักษณะพื้นฐานของพระเจ้า หรือ
 องค์ประกอบของพระองค์

แน่นอนว่า ความหมายของ ตริเอกานุภาพ นั้น
 ยากมากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจ การดำรงอยู่และธรรมชาติของพระเจ้า
 ก็อยู่ไกลจากขอบเขตความเข้าใจ และประสบการณ์ของเราอย่างยิ่ง
 จนทำให้เป็นการยากที่เราจะเข้าใจเกี่ยวกับพระองค์ แต่ตริเอกานุภาพ
 ก็เป็นหลักความเชื่อที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของคริสต์ศาสนา
 แล้วคำสอนที่ซับซ้อนเช่นนั้นกลายมาเป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนศาสตร์ได้อย่างไร?

ตริเอกานุภาพ

เป็นเรื่องที่คุณพบเมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์และเข้าใจในภาพรวม

คุณจะพบและเห็นว่าพระบิดานั้นเป็นพระเจ้าอย่างชัดเจน

พระบุตรก็เป็นพระเจ้าอย่างชัดเจน

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นพระเจ้าอย่างชัดเจน

ในแต่ละพระภาคของพระองค์เอง

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสังเคราะห์คำสอนในพระคัมภีร์ โดยใช้หลักการ

เช่นหลักการ ตริเอกานุภาพ

—ดร. เอरिक เรอนเนส

หลักคำสอนเรื่อง ตริเอกานุภาพ

ได้กลายมาเป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนศาสตร์

ผมมองว่าเป็นเพราะโดยเบื้องต้นแล้ว นี่คือนักคำสอนตามพระคัมภีร์

แต่เราต้องทำความเข้าใจอย่างระมัดระวัง เพราะคำว่า “ตริ-เอก-

(อ)านุภาพ” นั้นมิได้ปรากฏในพระคัมภีร์

แต่ความหมายของคำนี้ปรากฏอยู่ ดังนั้น

ผลรวมของคำสอนในพระคัมภีร์บ่งบอกว่าพระเจ้าเป็นใคร—นั่นคือ

พระบิดาทรงเป็นพระเจ้า พระบุตรทรงเป็นพระเจ้า
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า เมื่อนำทั้ง 3 สิ่งนี้มารวมกัน
ก็จะเป็นพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งให้เหตุผลและนำมาซึ่งข้อสรุปที่ว่า
พระเจ้าประกอบด้วย 3 พระภาคในพระองค์เดียว

—ดร. โรเบิร์ต จี ลิสเตอร์

ดังนั้นเมื่อเราประกาศว่าพระเจ้าประกอบด้วยพระองค์เดียว
นั่นเป็นการที่เราปกป้องสัจธรรมในพระคัมภีร์ที่ว่า มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น
และเรากำลังอธิบายว่าพระภาคทั้งสามนั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียวได้อย่างไร เราใช้คำว่า
“องค์” เพื่อหมายถึงสิ่งที่ทั้ง 3 พระภาคมีส่วนร่วมอย่างครบถ้วน—นั่นคือ ลักษณะ หรือ
สภาพ ที่เป็นของพระบิดาเท่า ๆ กับที่เป็นของพระบุตร และเท่า ๆ
กับที่เป็นของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และเมื่อเรากล่าวว่าพระเจ้าดำรงอยู่ใน 3 พระภาค
เราก็กำลังปกป้องสัจธรรมในพระคัมภีร์ที่ว่า พระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็น 3 พระภาคที่ต่างกัน ทั้ง 3 เป็นต่างบุคคลที่พุดคุยกัน
มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และมีสัมพันธ์ภาพต่อกัน

ในหลายแง่มุม ความหมายของ ตรีเอกานุภาพ ยังเป็นปริศนาลึกลับยิ่งใหญ่มาก
แต่ก็เป็นบทสรุปที่แม่นยำของคำสอนหลายข้อในพระคัมภีร์เกี่ยวกับธรรมชาติของพระเจ้าผู้ทรงมหัศจรรย์ของเรา

มีหลายเหตุผลที่แนวคิดเรื่อง ตรีเอกานุภาพ
มีความสำคัญโดยตรงต่อคริสต์ศาสนศาสตร์ เช่น
เป็นการปกป้องความเชื่อที่ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า
และพระเยซูมิได้เป็นเพียงแค่พระบิดาที่แปลงกายมา
และยังอธิบายว่าเหตุใดเราจึงยืนยันความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว
นมัสการพระเจ้าองค์เดียว ถึงแม้เวลาเรานมัสการ เราอธิษฐานต่อทั้ง 3 พระภาค
คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม
อีกทั้งยังช่วยให้เราให้เกียรติต่อทั้ง 3 พระภาคของพระเจ้าได้อย่างเหมาะสม
และการที่เราเชื่อว่าการสถิตอยู่และความช่วยเหลือจากพระภาคใดก็ตามของพระเจ้า
ก็เท่ากับการสถิตอยู่และความช่วยเหลือจากพระเจ้าเอง ก็ทำให้เราอุ่นใจ จริง ๆ แล้ว
ความเชื่อในเรื่อง ตรีเอกานุภาพ เป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อแนวคิดอื่น ๆ
ของคริสเตียน ถึงขนาดว่าเราไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่า
ประวัติศาสตร์คริสต์ศาสนานานปราศจาก ตรีเอกานุภาพ จะเป็นอย่างไร

เมื่อเราได้ศึกษาคำสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับ ตรีเอกานุภาพ ใน
หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตแล้ว
เราก็พร้อมที่จะพิจารณาข้อความในหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับพระภาคที่ต่างกันของพระเจ้า
ต่อไป

พระภาค

เมื่อพูดถึงพระบิดา

หลักข้อเชื่อนี้บรรยายว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์สูงสุดและกล่าวถึงความจริงทางประวัติศาสตร์ว่าพระองค์เป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์และโลก

แน่นอนว่าพระเจ้ามีพระลักษณะมากมายยิ่งกว่าฤทธานุภาพและความยิ่งใหญ่อันหาที่สดมิได้

และพระองค์ก็ได้กระทำการที่น่าอัศจรรย์ใจมากมายนอกเหนือจากการสร้างโลกนี้และในบางแง่มุม

คำบรรยายลักษณะของพระบิดาในหลักข้อเชื่อนี้ไม่ได้ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างคริสต์ศาสนากับศาสนาอื่น ๆ

ที่ประกาศความเชื่อในพระเจ้าผู้สร้างสูงสุดและทรงฤทธิ์เช่นกัน

แต่คริสต์จักรในยุคแรกเห็นว่าถ้อยคำเหล่านี้เพียงพอที่จะแสดงว่า

ความเชื่อของบุคคลหนึ่งเกี่ยวกับพระบิดานั้นสอดคล้องกับหลักการของคริสต์ศาสนาโดยข้อความอื่น ๆ ในหลักข้อเชื่อ

ก็บ่งบอกชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างคริสต์ศาสนากับศาสนาอื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น หลักข้อเชื่อได้กล่าวถึงพระบุตร คือพระเยซูคริสต์ อย่างมากมายถึงแม้จะไม่ได้บรรยายถึงพระลักษณะของพระองค์

แต่ก็กล่าวถึงรายละเอียดมากมายเกี่ยวกับชีวิตในโลกนี้และพันธกิจของพระองค์—อันเป็นรายละเอียดที่ถูกปฏิเสธโดยคนที่ไม่ใช่คริสเตียน

หลักข้อเชื่อได้กล่าวถึงการที่พระเยซูบังเกิดเป็นมนุษย์

การมาบังเกิดในสภาพทารก และการดำเนินชีวิตเหมือนมนุษย์อย่างแท้จริง

นอกจากนั้น ยังกล่าวถึงการที่พระองค์ทนทุกข์ทรมาน สิ้นพระชนม์ ถูกฝัง เป็นขึ้นมา และเสด็จสู่สวรรค์ พระคัมภีร์บอกเราว่า ผู้ที่ไม่เชื่อได้ปฏิเสธความจริงพื้นฐานเหล่านี้ตั้งแต่ตอนเริ่มแรก

ถึงแม้ในปัจจุบันนักประวัติศาสตร์และศาสนศาสตร์แนวเสรีนิยมหลายคนก็ปฏิเสธความจริงข้อนี้ เช่นเดียวกับลัทธิคริสเตียนเท็จและศาสนาอื่นมากมาย เช่นศาสนาอิสลามยืนยันว่าพระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะจากพระเจ้า แต่ย่ำว่าพระองค์ไม่เคยถูกตรึง ไม่เคยเป็นขึ้นมา และมีได้เป็นพระเจ้า

ท้ายที่สุด

หลักข้อเชื่อนี้กล่าวถึงบทบาทของพระเยซูว่าเป็นผู้ที่จะมาพิพากษามนุษย์ทั้งปวงในวันสุดท้าย โดยพระองค์จะลงโทษคนที่ชั่วร้าย

แต่มอบชีวิตนิรันดร์อันเต็มด้วยพระพรแก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์

เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลักข้อเชื่อนี้กล่าวว่า

การที่มารีย์ตั้งครรภ์และจะประสูติพระเยซูเป็นโดยเดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นอกจากนั้น

ก็ยืนยันการดำรงอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นอีกพระภาคหนึ่งของพระเจ้า

แต่โดยนัยยะ หลักข้อเชื่อนี้ได้ผูกพันพระวิญญาณบริสุทธิ์กับคริสต์จักร

และกับประสบการณ์ความรอดของเราทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ในบทเรียนต่อไป

เราจะศึกษาเกี่ยวกับแต่ละพระภาคของพระเจ้าอย่างละเอียดมากขึ้น
 ขณะนี้เราจึงเริ่มต้นด้วยความเข้าใจก่อนว่า
 หลักข้อเชื่อนี้มีได้เพียงแคื่อยืนยันความเชื่อใน ตรีเอกานุภาพ เท่านั้น
 แต่ยังคงกล่าวถึงแต่ละพระภาคของ ตรีเอกานุภาพ
 ว่ามีความสำคัญโดยตรงต่อความเชื่อของคริสเตียน
 ถึงแม้จะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดมากนัก
 แต่หลักข้อเชื่อนี้ก็กล่าวเพียงพอเกี่ยวกับพระเจ้าและพระภาคของพระองค์ที่จะจำแนก
 ผู้ยืนยันความเชื่อคริสเตียนแท้จากผู้ไม่เชื่อ
 เมื่อเราได้ศึกษาสิ่งที่เขียนไว้เกี่ยวกับพระเจ้าแล้ว เราจะมาดูว่า
 หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต กล่าวถึงคริสตจักรว่าอย่างไร

คริสตจักร

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตอธิบายคริสตจักรด้วย 2 วลี หนึ่ง คือ
 สากลคริสตจักรบริสุทธิ สอง คือ การร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน
 สองวลีนี้ถูกตีความไปในหลายแนวทาง ในบทเรียนต่อ ๆ ไป
 เราจะศึกษารายละเอียดเรื่องนี้มากขึ้น

สำหรับช่วงแรก เราจะกล่าวเพียงว่า คำว่า “สากลคริสตจักรบริสุทธิ”
 มิได้หมายถึงศาสนจักรโรมันคาทอลิก
 แต่หมายถึงคริสตจักรและทุกส่วนของคริสตจักรทั่วโลก

แม้กระนั้น โปรเตสแตนต์หลายคนก็ยังไม่รู้สึกแปลกที่จะ “เชื่อในคริสตจักร”
 ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ดังนั้น จึงต้องอธิบายก่อนว่า การที่หลักข้อเชื่อกล่าวว่า
 “ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักร” ไม่ได้หมายความว่าเรามีความเชื่อในตัวคริสตจักร
 แต่เรายืนยันความเชื่อที่คริสตจักรนั้นบริสุทธิ (แปลว่า ได้รับการชำระแล้ว)
 และมีความเป็นสากล

และเรากียืนยันความเชื่อในการสมานฉันท์ของธรรมิกชน คือ
 การสามัคคีธรรมของผู้เชื่อ
 ความสำคัญของคริสตจักรตามหลักคริสต์ศาสนาในประวัติศาสตร์ตั้งอยู่ในนัยยะเหล่านี้

ในบทนี้ เราจะเน้นเพียงสองแง่มุมของคริสตจักร
 อันเป็นหัวใจสำคัญของข้อความแห่งความเชื่อใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 ในแง่มุมหนึ่ง เราจะศึกษาการมีส่วนร่วมในคริสตจักร อีกแง่มุมหนึ่ง
 เราจะพิจารณาหลักคำสอนที่คริสตจักรได้รักษาไว้
 โดยจะเริ่มที่การมีส่วนร่วมในคริสตจักรก่อน

การมีส่วนร่วม

ประโยคในหลักข้อเชื่อที่ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อใน ... คริสตจักรบริสุทธิ”

เน้นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในคริสตจักร แน่นอน
 ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร
 ได้มีคริสเตียนมากมายที่ต้องการยอมรับพระเจ้าเป็นพระบิดา
 พระเยซูเป็นพระเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ช่วย
 แต่กลับไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้ คือ
 คนของพระเจ้าที่มารวมตัวกัน ให้เราอ่านฮีบรู 10: 25:

อย่าให้เราขาดการประชุมเหมือนที่บางคนทำเป็นประจำ. (ฮีบรู 10: 25)

แม่ในศตวรรษแรก

ผู้เชื่อที่ประกาศตัวบางคนก็ต้องการหลีกเลี่ยงคริสตจักรที่คนชุมนุมกันเพื่อนมัสการ
 สักจน และมีสามัคคีธรรม แต่พระวจนะของพระเจ้าสอนว่า
 คริสตจักรนั้นสำคัญและจำเป็นสำหรับคริสตชน

แน่อนอนว่า คนที่ใช้ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต สมัยแรก
 ไม่ได้มีลักษณะเช่นนั้น ตรงกันข้าม หลักข้อเชื่อนี้ถูกใช้ในการนมัสการในโบสถ์
 และผู้ที่เข้ามาในโบสถ์เพื่อรับบัพติศมาก็ต้องยืนยันหลักข้อเชื่อนี้
 เขาเข้ามาเพื่อร่วมเป็นสมาชิก เพื่อถูกนับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนั้น
 นี่คือต้นแบบตามหลักข้อเชื่อ ซึ่งเราต้องทำตาม

แม้ในปัจจุบัน เรายังพบคริสเตียนที่หลีกเลี่ยงการไปโบสถ์
 บางทีคนเหล่านี้อาจไม่ชอบศาสนาที่เป็นระบบ
 หรือบางทีเขาเคยได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีจากคริสเตียนคนอื่น หรือเขาอาจคิดว่า
 แค่อ่านหนังสือคริสเตียน ดูรายการคริสเตียนทางโทรทัศน์
 และติดตามเว็บไซต์ของคริสเตียนก็เพียงพอแล้ว

แต่พระคัมภีร์สอนคริสเตียนให้สร้างชุมชนจริง ๆ
 ที่มีปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพต่อกันและกัน
 พระคัมภีร์ย้ำว่าชุมชนลักษณะนี้สำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เชื่อทุกคน
 สิ่งนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสามัคคีธรรมฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น—
 ถึงแม้สัมพันธ์ภาพฝ่ายจิตวิญญาณต่อกันและกัน โดยผ่านพระคริสต์และพระวิญญาณบ
 รมิสุทธิจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียน

ชุมชนผู้เชื่อจะต้องเป็นเหมือนครอบครัวหรือเพื่อนบ้าน
 และประกอบด้วยคนที่พบหน้ากันและมีปฏิสัมพันธ์กัน

เมื่อเราเข้าใจความสำคัญของการมีส่วนร่วมในคริสตจักรแล้ว
 เราจะมาพิจารณาการรักษาหลักคำสอนโดยคริสตจักรและในคริสตจักร

การรักษาหลักคำสอน

ตั้งแต่ยุคแรกสุด การท่อง การสวดภาวนา และการจดจำหลักข้อเชื่อ
 รวมทั้งการสวดภาวนาในโบสถ์ มีบทบาทสำคัญอย่างมาก

โดยเฉพาะในโลกยุคศตวรรษแรกและหลังจากนั้น
 เมื่อคริสต์ศาสนายังอยู่ในช่วงต้น
 อันเป็นช่วงที่มีผู้อ่านออกเขียนได้จำนวนน้อยมาก ดังนั้น
 จึงแทบจะไม่มีผู้ใดอ่านหนังสือได้ และแม้กระทั่งคนที่สามารถอ่านได้
 ก็แทบจะไม่มีใครเป็นเจ้าของพระคัมภีร์ได้
 ดังนั้นการกล่าวคำสารภาพบาปตามหลักข้อเชื่อเหล่านี้ในที่สาธารณะแล
 ะในการนมัสการพระเจ้า
 จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะเป็นกรอบหรือกฎแห่งความเชื่อ
 หรือการอ่านข้อความที่บัญญัติไว้
 เพื่อสร้างความเข้าใจที่เหมาะสมเกี่ยวกับภาพรวมของพระคัมภีร์

—ดร. โจนาธาน เพนนิ่งตัน

ตามที่เราเคยกล่าวถึงเกี่ยวกับกฎแห่งความเชื่อ
 คริสตจักรนั้น ไม่ได้ปราศจากข้อผิดพลาด และหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 ก็ไม่ได้ส่งเสริมให้เราเชื่อทุกสิ่งที่คริสตจักรท้องถิ่นสอน หากแต่ยืนยันความจริงที่ว่า
 พระคริสต์แต่งตั้งคริสตจักรเพื่อให้ทำหน้าที่บางส่วนในการปกป้องและประกาศพระกิต
 ตติคุณและสัจธรรมอื่น ๆ

ยูดา น้องชายของพระเยซู เขียนเกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักรในข้อ 3-4
 ของจดหมายฝากของท่าน:

เพื่อนที่รักทั้งหลาย
แม้ข้าพเจ้ากระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะเขียนถึงท่านเกี่ยวกับความรอดที่เรา
ามีร่วมกัน
ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าจะจำเป็นต้องเขียนมาให้กำลังใจท่านให้ต่อสู้เพื่อความเชื่อ
ซึ่งได้ทรงมอบหมายแก่ประชากรของพระเจ้าเพียงครั้งเดียวเป็นพอ
เนื่องจากมีบางคนได้แอบแฝงเข้ามาในหมู่พวกท่าน ...
พวกเขาเป็นคนอธรรมไม่ยำเกรงพระเจ้า
พลิกผันพระคุณของพระองค์มาเป็นใบเบิกทางให้ทำผิดศีลธรรม
และปฏิเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นองค์เจ้าชีวิตและเป็นองค์พระผู้เป็น
เจ้าแต่ผู้เดียวของเรา (ยูดา ข้อ 3-4)

ยูดาบอกว่าหน้าที่หนึ่งของคริสตจักรคือการรักษาความเชื่อและปกป้องสัจธรรม
 และความเชื่อที่ได้รับ ให้พ้นจากคนที่ส่งเสริมความเชื่อเทียมเท็จและการกระทำผิด
 ๆ

ในปัจจุบัน
 เราคงเห็นได้ชัดว่ามีคำสอนเท็จมากมายในหลายภาคส่วนของคริสตจักร
 รวมทั้งมีการประทุพผิตผิดบาปมากมายเช่นกัน แม้กระนั้น
 พระเจ้าก็ไม่เคยเพิกถอนพันธกิจที่พระองค์ได้มอบหมายแก่คริสตจักร
 หรือประกาศให้กลุ่มอื่นหรือบุคคลอื่นทำหน้าที่ปกป้องคำสอนที่แท้จริงแทน

หน้าที่สำคัญนี้ยังคงเป็นของคริสตจักร

และคริสตจักรก็ยังคงพยายามทำหน้าที่นี้ บางช่วงเราทำหน้าที่ได้ดี แต่บางช่วงอาจไม่ดีนัก หลักศาสนศาสตร์บางส่วนของเราสัตย์ซื่อต่อพระคัมภีร์ แต่บางส่วนก็ต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงไปพร้อม ๆ กัน.

นี่คือสิ่งที่ต้องทำตลอดเวลา. แต่สำหรับบทเรียนนี้ ประเด็นที่เราอยากกล่าวถึงก็คือ เรายอมแพ้ไม่ได้ เราต้องพยายามต่อไปที่จะรักษาหลักคำสอนในคริสตจักร ถ้าเราทิ้งหน้าที่นี้ เรากำลังปฏิเสธสาระสำคัญของความเชื่อคริสเตียนแต่ตั้งเดิมที่ว่า ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักร

หลังจากได้ศึกษาข้อเขียนแห่งความเชื่ออันเกี่ยวข้องกับพระเจ้าและคริสตจักร แล้วเราก็พร้อมที่จะศึกษาประเด็นที่ 3 ได้แก่ ข้อความเกี่ยวกับความรอดในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ความรอด

ช่วงท้ายของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

กล่าวถึงความรอดไว้ค่อนข้างมาก

บางคนสงสัยว่าทำไมต้องเป็นช่วงท้าย แทนที่จะเป็นช่วงอื่น แน่แน่นอนว่า หลักข้อเชื่อเองก็ไม่ได้อธิบายเหตุผลนี้ แต่สิ่งที่ปรากฏกับข้าพเจ้าก็คือ หลักข้อเชื่อนี้ต้องการสถาปนาพระเจ้าในฐานะ ตรีเอกานุภาพ—คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์—เพื่อให้มั่นใจว่า ประสพการณ์แห่งความรอดเริ่มต้นจากทั้งสามพระภาคของพระเจ้า ไม่ใช่จากระบบหรือสิ่งใดที่มนุษย์สร้าง การรู้ว่าพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือผู้ใด นำไปสู่การเชื่อเชียวและคำสัญญาว่าเราจะได้รับความรอดถ้าเราสารภาพบาปของเรา. ดังนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้อความเหล่านี้อยู่ที่ท้ายหลักข้อเชื่อเพื่อแสดงให้เห็นว่า ผลในบั้นปลายของความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้ามาจากรากฐานว่า พระเจ้าคือผู้ใดในองค์ตรีเอกานุภาพ.

—ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์

ข้อความ 3 วลีสุดท้ายในหลักข้อเชื่อเกี่ยวข้องกับแง่มุมต่าง ๆ ของความรอด โดยเจาะจงที่การอภัยโทษบาป การที่การคืนชีพ และสมบรูณ์ชีพนิรันดร์ ในทางศาสนศาสตร์แบบดั้งเดิม

การที่กายคืนชีพและชีวิตนิรันดร์จะถูกศึกษาภายใต้หัวข้อ อวสานวิทยา หรือคำสอนเกี่ยวกับวันสุดท้าย แต่เพื่อให้เข้าใจง่าย เราจะศึกษา 2 ประเด็นนี้ภายใต้หัวข้อ ความรอด

คริสเตียนทุกคนเชื่อในการอภัยบาปโดยผ่านการไถ่ของพระเยซูคริสต์ เราเชื่อว่า ถ้าเราสารภาพบาปและกลับใจจากบาปของเรา

พระเจ้าจะไม่ลงโทษเราในนรกเพราะบาปนั้น และ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็บอกชัดเจนว่าเป็นความเชื่อของคริสตจักรตั้งแต่ยุคแรก และเรารู้จักข้อพระคัมภีร์ที่สอนว่า ทุกคนที่ได้รับการอภัยจะได้รับชีวิตนิรันดร์โดยพระเยซูคริสต์ เช่น ข้อความใน ยอห์น 3: 16-18:

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์ ... ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์ก็ไม่ถูกพิพากษา (ยอห์น 3: 16-18)

ชีวิตนิรันดร์เป็นของผู้เชื่อทุกคน ในบางแง่มุม ชีวิตนิรันดร์เริ่มตั้งแต่วินาทีที่เราเริ่มเชื่อ เพราะจิตวิญญาณของเราได้รับชีวิตใหม่และจะไม่มีวันตาย แต่ลักษณะของชีวิตนิรันดร์ที่ยืนยันโดยหลักข้อเชื่อนี้ บางครั้งก็ทำให้คริสเตียนยุคปัจจุบันแปลกใจ โดยเฉพาะเมื่อกล่าวถึงการที่กายคืนชีพ บางครั้ง คริสเตียนเข้าใจผิดว่าหลักข้อเชื่อกำลังกล่าวถึงการที่พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ การเป็นขึ้นมาจากพระเยซูถูกกล่าวถึงในตอนต้นของหลักข้อเชื่อแล้ว ในข้อความที่ว่า “ในวันที่สามทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย” ข้อความนี้ไม่ได้ถูกกล่าวซ้ำ เมื่อกล่าวถึงการที่กายคืนชีพ หลักข้อเชื่อกำลังอ้างถึงคำสอนในพระคัมภีร์ที่ว่า ทุกคนจะได้รับการทำให้คืนชีพในวันพิพากษา และหลังจากนั้นก็จะมีชีวิตชดเชยตามกรรมนิรันดร์ของตนเอง ไม่ใช่ด้วยวิญญาณที่ปราศจากร่าง แต่ด้วยกายของตน นี่คือนสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวสม่ำเสมอ และเป็นข้อความแห่งความเชื่อของคริสตจักรมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว พระเยซูได้สอนไว้ใน ยอห์น 5: 28-29:

จะถึงเวลาที่คนทั้งปวงซึ่งอยู่ในหลุมฝังศพของตนจะได้ยินเสียงของพระบุตร และจะออกมา ผู้ที่ทำดีจะฟื้นขึ้นสู่อชีวิต ผู้ที่ทำชั่วจะฟื้นขึ้นรับการลงโทษ (ยอห์น 5: 28-29)

ข้อความในหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับความรอดถูกสอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ และเป็นสิ่งที่คริสตจักรที่เชื่อในพระคัมภีร์ยึดถือ แม้กระนั้น คนยุคปัจจุบันมากมายที่อ้างว่าติดตามพระคริสต์กลับปฏิเสธคำสอนพื้นฐานเหล่านี้ บางคนไม่ยอมรับว่าพระเจ้าจะให้เราต้องรับผิดชอบต่อบาปของเรา และถึงกับยืนยันว่าการอภัยโทษบาปไม่จำเป็น ในคริสตจักรก็มีผู้ไม่เชื่อที่สอนว่าเรามีเพียงชีวิตนี้ชีวิตเดียวเท่านั้น และสิ่งใดก็ตามที่เรียกว่าชีวิตนิรันดร์ก็จำกัดอยู่เฉพาะช่วงเวลาที่เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เท่านั้น และมีหลายคนเชื่ออย่างผิด ๆ

ว่าเราจะใช้ชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ในฐานะวิญญาณที่ปราศจากร่าง ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ข้อความแห่งความเชื่อใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต จึงสำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อคริสตจักรในยุคปัจจุบันเช่นเดียวกับคริสตจักรในยุคแรก

กล่าวโดยสรุป หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ให้ความสำคัญกับคำสอนที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า คริสตจักร และความรอด ในบทต่อไปในบทเรียนชุดนี้ เราจะสำรวจแต่ละแนวคิดอย่างเจาะลึก แต่ตอนนี้ เราต้องมั่นใจว่าเราเข้าใจภาพรวมอย่างถูกต้อง นั่นคือ หลักคำสอนไม่กี่ประโยคนี้เป็นศูนย์กลางและรากฐานที่สามารถนิยามขอบเขตของคริสตศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นเวลาหลายร้อยหลายพันปีมาแล้ว

เท่าที่ผ่านมา เราได้ศึกษาว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เป็นข้อเขียนแห่งความเชื่อ และกล่าวถึงประวัติและภาพรวมของหลักการศาสนศาสตร์ของหลักข้อเชื่อนี้ จากนั้นเราจะศึกษาหัวข้อหลักที่ 3 นั่นคือ ความสำคัญต่อเนื่องของข้อเขียนแห่งความเชื่อที่อยู่ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ความสำคัญ

ต่อไปเราจะกล่าวถึงความสำคัญ 3 ด้านของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต หนึ่ง เราจะอธิบายว่าคำสอนเหล่านี้เป็นพื้นฐานของคำสอนทั้งปวงใน คริสตศาสนศาสตร์ สอง เราจะกล่าวถึงการยืนยันคำสอนเหล่านี้ในสากลคริสตจักร และ สาม เราจะกล่าวถึงลักษณะอันเป็นเอกภาพของข้อความที่แสดงความเชื่อเหล่านี้ เราจะเริ่มด้วยการสำรวจลักษณะอันเป็นรากฐานความเชื่อก่อน

ลักษณะอันเป็นรากฐานความเชื่อ

คนส่วนใหญ่น่าจะคุ้นเคยกับแนวคิดที่ว่าตึกขนาดใหญ่ย่อมต้องการรากฐานที่มั่นคง ฐานรากนั้นรองรับทุกส่วนของอาคาร โดยทำหน้าที่ยึดให้อาคารทั้งหลังมั่นคง และทำให้โครงสร้างทั้งหมดแข็งแรงและมีเสถียรภาพ ในพระธรรมเอเฟซัส 2: 19-21 เปาโลกล่าวว่า คริสตจักรนั้นตั้งอยู่บนรากฐานของอัครธรรมทูตและผู้เผยพระวจนะ

ดังนั้นท่านจึง ... เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า
ท่านได้รับการสร้างขึ้นบนฐานรากของเหล่าอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ
โดยมีพระเยซูคริสต์เองเป็นศิลา มุมเอก ในพระองค์
ทุกส่วนของอาคารทั่วทั้งหมดต่อกันสนิท
และประกอบกันขึ้นเป็นวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
(เอเฟซัส 2: 19-21)

ถ้าปราศจากรากฐานที่แท้จริงและมั่นคง
 คริสตจักรก็จะไม่สามารถสร้างขึ้นเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้
 ในทำนองเดียวกัน
 คริสตศาสนศาสตร์ที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเป็นประโยชน์ต่อคนของพระองค์
 ก็ต้องอยู่บนรากฐานของคำสอนและหลักการที่ถูกต้อง
 พระเยซูเป็นหัวใจของคริสตจักรฉันใด
 คำสอนของพระองค์ก็เป็นหัวใจของศาสนศาสตร์ฉันนั้น
 และอัครธรรมทูตและผู้เผยพระวจนะเป็นรากฐานของคริสตจักรโดยการแนะนำให้โล
 กได้รู้จักกับพระเยซูฉันใด หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 ก็เป็นรากฐานของศาสนศาสตร์ฉันนั้น เนื่องจากหลักข้อเชื่อนี้
 ช่วยให้เราเข้าใจคำสอนของอัครธรรมทูตที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์

ความงดงามของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 อยู่ที่การสรุปคำสอนหัวใจสำคัญของคริสเตียนอย่างยอดเยี่ยม
 เพื่อให้คริสตชน—ไม่ว่าจะมาจากนิกายใดที่เรามีในปัจจุบันนี้—
 สามารถยืนยันความเชื่อได้ พระเจ้าเป็นใคร พระเยซูคริสต์เป็นใคร
 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างไร
 และโดยรวมแล้วสิ่งเหล่านี้ประกอบขึ้นอย่างไรเพื่อสอนเกี่ยวกับความมร
 อด คริสตจักร การพิพากษาในบั้นปลาย
 และรวมไปถึงการเสด็จมาครั้งที่ สองของพระเยซูคริสต์
 ท่านไม่สามารถมีความเชื่อ
 คริสเตียนที่แท้จริงได้โดยปราศจากคำสอนที่สำคัญและเป็นรากฐานเหล
 ่านี้ได้

—ดร. สตีเฟน เวลล์ม

เราจะศึกษาลักษณะอันเป็นรากฐานของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ใน 2
 ส่วน ส่วนแรกเราจะดูว่าหลักข้อเชื่อนี้ได้ให้มาตรฐานแก่เราอย่างไร
 เพื่อใช้วินิจฉัยคำสอนส่วนอื่น ๆ ในส่วนที่สอง เราจะศึกษาว่า
 หลักข้อเชื่อนี้เป็นพื้นฐานอันสมเหตุสมผลสำหรับคำสอนอื่น ๆ ที่ถูกต้องอย่างไร ก่อนอื่น
 เราจะศึกษา
 หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตในฐานะที่เป็นมาตรฐานด้านศาสนศาสตร์ก่อน

มาตรฐานด้านศาสนศาสตร์

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เป็นมาตรฐานด้านคำสอน
 เพราะว่าได้นำเสนอแนวคิดที่ยิ่งใหญ่และสำคัญที่สุดเกี่ยวกับคริสต์ศาสนา
 แนวคิดเหล่านี้ถูกสอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ และดังนั้น

ทุกคนจึงควรรับรู้และยึดถือปฏิบัติ เราได้ศึกษาในบทเรียนก่อนหน้าแล้วว่าคำสอนเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา ดังนั้น แนวคำสอนอื่นใดก็ตามที่เรายึดถือ จึงต้องสอดคล้องกับคำสอนนี้ เราไม่สามารถยอมรับแนวคิดใดก็ตามที่ขัดกับคำสอนหลักเหล่านี้ได้เลย

เคยชมการแสดงของนักแสดงเสียงใหม่ครับ?

นักแสดงเสียงคือนักแสดงที่พูดโดยที่ดูเหมือนว่าเขาไม่ได้พูดอยู่ โดยมักแสดงร่วมกับหุ่นกระบอก

ทำให้ดูเหมือนว่าหุ่นกระบอกกับนักแสดงเสียงกำลังสนทนากัน

นักแสดงที่เชี่ยวชาญสามารถทำให้หุ่นกระบอกดูราวกับมีชีวิต

แต่ไม่ว่าการแสดงจะสมจริงแค่ไหน เราก็รู้ว่าจริง ๆ แล้ว

เป็นนักแสดงเสียงนั่นเองที่กำลังพูด ไม่ใช่หุ่นกระบอก แล้วเรารู้ได้อย่างไร?

คำตอบนั้นง่ายมาก เรารู้ว่าหุ่นกระบอกไม่มีชีวิต และมันจึงไม่สามารถพูดได้

ดังนั้นเมื่อเราดูหุ่นกระบอกที่ดูเหมือนกำลังพูด

เราจึงตัดสินใจสิ่งที่เราเห็นด้วยมาตรฐานที่เราเชื่อว่าเป็นจริง

ไม่ว่าหุ่นกระบอกจะดูเหมือนกำลังพูดจริง ๆ เพียงใด

มาตรฐานของเราก็บอกเราว่าสิ่งที่เราเห็นนั้นเป็นภาพลวง

เราจึงไม่เชื่อว่าหุ่นกระบอกพูดจริง ๆ

เราอาจไม่สามารถอธิบายว่าหุ่นกระบอกทำท่าเหมือนพูดจริง ๆ อย่างมีชีวิตได้อย่างไร

แต่เรารู้ว่า ต้องมีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลอันสอดคล้องกับมาตรฐานของเรา

ในทำนองเดียวกัน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต สรุปลความเชื่อที่เป็นศูนย์กลาง ซึ่งเรายึดถืออย่างเข้มแข็งและไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เราเชื่อว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้

และเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งจนเราไม่สามารถประนีประนอมกับมาตรฐานอื่นได้ ดังนั้นไม่ว่าใครจะเสนอมุมมองใด ๆ

เราก็ปฏิเสธที่จะเชื่อในสิ่งใดก็ตามที่ขัดแย้งกับหัวใจสำคัญของคำสอนในพระคัมภีร์

การใช้หลักข้อเชื่อนี้เป็นมาตรฐานช่วยเราให้ยึดมั่นในพระคัมภีร์

เมื่อผู้สอนเท็จที่ดูเหมือนน่าเชื่อถือนำเสนอหลักศาสนศาสตร์ที่ผิดเพี้ยนแก่เรา

พวกเราคงเคยพบกับคนที่เชี่ยวชาญอย่างมากในการโต้แย้งและพูดน่าเชื่อถือจนเราคลั่ง

อยตามในสิ่งที่เขากล่าว ถึงแม้เขากำลังกล่าวเท็จหรือโกหกอยู่ก็ตามใช่ไหม ดังนั้น

การมีชุดข้อความกระตัดรัดที่สรุปแนวความเชื่อสำคัญที่จะช่วยให้เรายึดมั่นในคำสอนของพระคัมภีร์จึงช่วยได้มาก และ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็ให้หลักยึดเช่นนั้น

ยกตัวอย่าง ในช่วงศตวรรษต้น ๆ ของคริสตจักร

มีแนวคำสอนนอกรีตมากมายที่คริสตจักรต้องเผชิญ หนึ่งในนั้นคือลัทธิที่เรียกว่า

ไถยนิยม คำสอนหนึ่งของลัทธินี้คือ ร่างกายของเราเป็นสิ่งชั่วร้าย

และเราจะได้รับความรอดก็ต่อเมื่อปลดปล่อยจิตวิญญาณของเราจากพันธนาการของร่างกายได้

ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนในคริสตจักรยุคแรกจะสามารถโต้แย้งคำสอนผิดนี้ได้

แต่ผู้ที่ได้รับการฝึกบนพื้นฐานของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

สามารถปฏิเสธคำสอนผิดนี้ตามคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการที่กายคืนชีพ

โดยหลักคำสอนนี้สอนว่าพระเยซูเสด็จมาเพื่อไถ่ทั้งร่างกาย จิตใจ

และจิตวิญญาณของเรา

หลายคนต้องสับสนกับคำโต้แย้งที่ชาญฉลาด หรือหลงไปกับข้อมูลที่ทำให้เข้าใจผิดหรือนำเสนอแบบไม่ถูกต้อง เราคงไม่สามารถอธิบายได้เสมอว่าคำโต้แย้งหรือการค้นพบเหล่านี้ผิดอย่างไร แต่เราก็สามารถมีความมั่นใจที่จะปฏิเสธสิ่งที่สิ่งที่ขัดแย้งกับหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ซึ่งเรารู้ว่าสัตย์ซื่อต่อพระคัมภีร์ได้

แน่นอน เราไม่ได้ต้องการยกหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต หรือข้อความแสดงความเชื่อใด ๆ ให้เสมอกับพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มเดียวที่เราไม่สามารถตั้งคำถามใด ๆ ได้อย่างแน่นอน และหากข้อความใดในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ ข้อความนั้นก็จะถูกปฏิเสธ แต่หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็มีชัยเหนือกาลเวลาตั้งแต่ศตวรรษแรกของคริสตจักรแล้ว และได้รับการพิสูจน์นับครั้งไม่ถ้วนว่านำเสนอใจความในพระคัมภีร์อย่างถูกต้องแม่นยำ เราจึงเชื่อมั่นที่จะใช้หลักข้อเชื่อนี้เป็นมาตรฐานเพื่อวินิจฉัยหลักคำสอนต่าง ๆ ที่เราพบในโลกปัจจุบัน

หลังจากศึกษาความเป็นมาตรฐานด้านคำสอนของหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต แล้ว เราก็พร้อมที่จะกล่าวถึงอีกแง่มุมสำคัญ ได้แก่ การเป็นพื้นฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับมุมมองอื่น ๆ ด้านศาสนศาสตร์

พื้นฐานที่สมเหตุสมผล

ความสัมพันธ์ที่สมเหตุสมผลระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ก็เปรียบได้กับความสัมพันธ์ระหว่างแม่น้ำกับต้นน้ำ แนวคิดพื้นฐานที่สมเหตุสมผลก็เป็นเหมือนต้นน้ำ คือเป็นต้นกำเนิดของแนวคิดอื่น ๆ และแนวคิดอื่นที่ต้องพึ่งพาแนวคิดพื้นฐานอันสมเหตุสมผลนั้น ก็เหมือนแม่น้ำที่ไหลตามธรรมชาติจากต้นน้ำ ดังนั้น เมื่อเรากล่าวว่าความคิดหนึ่งเป็นพื้นฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับอีกความคิดหนึ่ง ก็แปลว่าเราสามารถสร้างคำโต้แย้งที่สมเหตุสมผลโดยการโยงแนวคิดพื้นฐานที่สมเหตุสมผลไปสู่การสร้างแนวคิดอื่นโดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานนั้น ตัวอย่างคือ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มิใช่ก็คำที่กล่าวถึงพระเจ้าพระบิดาอย่างชัดเจน นั่นคือ:

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก

แต่หลักคำสอนนี้เป็นพื้นฐานอันสมเหตุสมผลสำหรับอีกหลายสิ่งที่เราเชื่อเกี่ยวกับพระบิดา เช่น บนพื้นฐานที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างสวรรค์และโลก เราเชื่ออย่างถูกต้องด้วยว่า พระองค์มีอำนาจเหนือสวรรค์และโลก และการทรงสร้างดั้งเดิมนั้นประเสริฐ และเราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าโดยการศึกษาโลกแห่งธรรมชาติ เราจะใช้ต้นไม้เพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของหลักคำสอนพื้นฐานอันสมเหตุสมผล

พื้นดินก็คือพระคัมภีร์ และต้นไม้แห่งศาสนศาสตร์ก็เติบโตจากพื้นดินนั้น
 ลำต้นและกิ่งก้านหลักของต้นไม้คือหลักคำสอนพื้นฐาน
 ซึ่งอิงและพึ่งพาพระคัมภีร์เท่านั้น
 แต่เมื่อกิ่งก้านขนาดเล็กแยกออกจากกิ่งหลักของต้นไม้
 ก็จะนำไปสู่ความเชื่อที่แตกแขนงแต่ยังคงอิงเหตุผลของความเชื่อหลักอยู่
 และเมื่อเราดูใบไม้ เราก็เห็นแนวความคิดที่ยึดกับกิ่งก้านขนาดเล็ก เมื่อเรามองภาพนี้
 คุณค่าของการเริ่มต้นด้วย หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตก็ชัดเจนขึ้น
 เราต้องเรียนรู้หลักคำสอนใหญ่ก่อน
 เพื่อให้เห็นภาพต้นไม้ที่ยังรากมั่นคงในพระคัมภีร์
 เราจะได้ประโยชน์ 2 ประการ หนึ่ง
 ช่วยเราให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อที่หลากหลายในระบบศาสนศาสตร์ของ
 เรา สอง
 ช่วยเราให้มองหลักคำสอนที่ปลีกย่อยออกไปโดยเห็นความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดป
 ลิกย่อยนั้นกับความเชื่อรากฐานของเรา

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เป็นการตกผลึกใจความสำคัญของสัจธรรมคริสเตียน จริง ๆ แล้ว

หลักข้อเชื่อนี้มีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 2 โดยในช่วงนั้น

หลักข้อเชื่อนี้ปรากฏอยู่ในหลายรูปแบบ

และในที่สุดก็กลายเป็นรูปแบบที่เราคุ้นเคยในปัจจุบัน

โดยหลักข้อเชื่อนี้ เรามีองค์ตรีเอกานุภาพ—พระบิดา พระบุตร

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรื่องการที่พระเยซูทรงรับสภาพเป็นมนุษย์

และการที่พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาป ได้ทรง

คืนพระชนม์ด้วยชัยชนะ และจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง

มีการอภัยโทษบาปแก่เรา มีคริสตจักรจริง ๆ

อันเป็นสถานที่สามัคคีธรรมสำหรับผู้ที่ยังเกิดใหม่ในพระคริสต์

และข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีสิ่งใดที่จะเสริมความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณในค

ริสต์จักรได้ดีไปกว่าการศึกษา หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

และเน้นหลักคำสอนสำคัญเป็นประจำ

—ดร. เจ ไอ แพ็คเกอร์

เมื่อได้ศึกษาความเป็นรากฐานความเชื่อของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต
 แล้ว เราก็พร้อมที่จะอธิบายการยืนยันคำสอนนี้ตามสากลปฏิบัติ

สากลปฏิบัติ

วิธีหนึ่งที่เราวินิจฉัยความจริงของข้อมูลได้ก็คือการพิจารณาถึงสิ่งที่พยานต่าง
 ๆ ได้กล่าวไว้ ยังมีพยานกล่าวเป็นเสียงเดียวกันมากเท่าไร

เราก็มีแนวโน้มที่จะเชื่อเช่นนั้น สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นในศาสนศาสตร์เช่นกัน เมื่อเราพยายามตัดสินใจว่าสิ่งใดเราควรเชื่อ การได้รู้ว่าคนอื่น ๆ ในประวัติศาสตร์—รวมทั้งคนอื่น ๆ ในโลกปัจจุบัน—เชื่ออย่างไร ก็จะเป็นประโยชน์ และหลักคำสอนต่าง ๆ ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต นั้น

ก็ถูกยืนยันตลอดมาโดยคริสเตียนส่วนใหญ่ในสถานที่ต่าง ๆ เราจะศึกษาความเป็นสากลของถ้อยคำแห่งความเชื่อใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต โดยเน้น 3 ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ หนึ่ง ความเชื่อเหล่านี้อยู่บนรากฐานของพันธสัญญาใหม่ สอง ความเชื่อเหล่านี้ถูกยืนยันโดยคริสเตียนส่วนใหญ่ตลอดประวัติศาสตร์ของคริสตจักร สาม ความเชื่อเหล่านี้กำหนดคุณลักษณะของคริสตจักรในปัจจุบันอย่างไร เราจะเริ่มต้นด้วยพันธสัญญาใหม่ และการยืนยันหลักคำสอนเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

พันธสัญญาใหม่

ตั้งแต่ช่วงแรกสุดของคริสตจักร ได้มีความเห็นไม่ตรงกันมากมายเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูและเหล่าอัครสาวก ความเห็นต่างเหล่านี้ บ้างก็เกิดขึ้นภายนอกคริสตจักร บ้างก็เกิดขึ้นภายใน ตัวอย่างคือ บ่อยครั้งเปาโลเขียนจดหมายเตือนคริสเตียนชาวยิวที่เรียกกร้องให้คนต่างชาติเข้าสู่น้ำ ต เช่น กาลาเทีย บทที่ 5 และใน 2 เปโตรบทที่ 2 โดยเปโตรได้เตือนว่าจะมีผู้สอนเท็จในคริสตจักร และในพันธสัญญาใหม่ มีตัวอย่างมากมายของพระเยซูและเหล่าสาวกในการแก้ไขความเข้าใจผิดของคนต่าง ๆ

ความเชื่อผิดในคริสตจักรเป็นอันตรายยิ่ง เมื่อส่งผลกระทบต่อความเชื่อรากฐาน ด้วยเหตุนี้ พระเยซูและเหล่าผู้เขียนพันธสัญญาใหม่จึงหวังใจที่จะแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับประเด็นศาสนศาสตร์พื้นฐาน และสิ่งที่น่าสนใจก็คือ เมื่อพวกเขาทำการแก้ไข เขาก็เห็นพ้องต้องกันอย่างสมบูรณ์ แม้จะมีคำสอนเท็จมากมายในคริสตจักรยุคนี้ แต่พันธสัญญาใหม่ก็แสดงถึงเอกภาพของแนวคำสอนในตัวของมันเองอย่างไม่เสื่อมคลาย

การที่คริสตจักรสถาปนาบทบัญญัติอันประกอบด้วยหนังสือเหล่านี้—ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาหลายศตวรรษ—บ่งบอกว่าคริสตจักรได้วินิจฉัยแล้วว่า หนังสือเหล่านี้มีหัวใจสำคัญที่เป็นเอกภาพ นี่เป็นคำวินิจฉัยที่เราไม่อาจมองข้ามได้ และในความเป็นจริง นั่นคือสิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิในคริสตจักรได้วินิจฉัยมากกว่า 2,000 ปี กระนั้น ในขณะที่เราสามารถพูดถึงเอกภาพระหว่างพระคัมภีร์เล่มต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ เราก็ต้องยอมรับว่า ระหว่างเล่มต่าง ๆ นั้น ก็มีมุมมองที่แตกต่างกันอยู่ ข้าพเจ้ามองว่า ในประเด็นเชิงปฏิบัตินั้น

มุมมองที่แตกต่างกันนี้ไม่ได้นำไปสู่การขัดแย้งกันในการยืนยันหลักคำสอน คุณมีมุมมองที่แตกต่าง การเน้นที่แตกต่าง วิธีการที่แตกต่างในการพูดเกี่ยวกับความจริง และมุมมองที่แตกต่างเกี่ยวกับความจริงนั้น แต่อย่างน้อยในการวินิจฉัยของข้าพเจ้า มันก็ไม่มีที่ขัดแย้งกันอย่างโจ่งแจ้งระหว่างพระคัมภีร์เล่มต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่

—ดร. เดวิด บาวเออร์

ในมุมมองเรื่องเอกภาพนี้ ในเมื่อพันธสัญญาใหม่ยืนยันข้อความแห่งความเชื่อที่เขียนไว้ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็เป็นการยติธรรมที่จะกล่าวว่าการยืนยันนั้นมีผลระดับสากล พระคัมภีร์ทุกเล่มกล่าวตรงกันเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และขณะเดียวกันก็ยืนยันว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น พระกิตติคุณบันทึกข้อมูลพื้นฐานของหลักข้อเชื่อ เกี่ยวกับการจุติในครรภ์ การเกิด ชีวิต การรับใช้ การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการเสด็จสู่สวรรค์ของพระเยซูคริสต์ และพระคัมภีร์เล่มต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ก็สนับสนุนข้อความในหลักข้อเชื่ออันเกี่ยวกับคริสตจักรและความรอดอย่างสมบูรณ์

เมื่อเราได้ศึกษาเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่แล้ว เราจะเห็นว่าความเชื่อเหล่านี้ได้กำหนดคุณลักษณะของคริสต์ศาสนาอย่างเป็นสากลอย่างไรตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักรที่ผ่านมา

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

เช่นเดียวกับในยุคพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรในศตวรรษต่อมา ก็สะท้อนศาสนศาสตร์ที่หลากหลาย

ในประเด็นเล็กน้อยหลายเรื่องแทบจะไม่มีเอกภาพเลย แต่หลักคำสอนที่เป็นศูนย์กลาง เช่นข้อความใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ก็เป็นที่ยอมรับและถูกยืนยันอย่างเป็นสากล และในกรณีที่มีความเชื่อรากฐานเหล่านี้ถูกปฏิเสธ คริสตจักรและประวัติศาสตร์เองก็ถือว่าผู้ต่อต้านเหล่านี้เป็นผู้สร้างความแตกแยกและผู้สอนเท็จ

ลองศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 4 เป็นตัวอย่าง ในช่วงนั้น หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ชุดแรกสุด ได้ถูกใช้กันแล้ว เวลานั้นมีลัทธินอกกรีตมากมายเกิดขึ้น ซึ่งคริสตจักรต้องรับมือโดยใช้สภาต่าง ๆ สภาท้องถิ่นก็มี แต่บางสภาก็มีลักษณะ “สหนิกาย”

เพราะประกอบด้วยนักบวชจากคริสตจักรต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น สภาในเซีย ใน ค.ศ. 325 และ สภาคอนสแตนติโนเปิล ใน ค.ศ. 381

ซึ่งอภิปรายประเด็นที่เกี่ยวกับข้อความแห่งความเชื่อหลายข้อภายในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

หลักข้อเชื่อในเซีย ฉบับปัจจุบัน ถูกร่างเป็นครั้งแรกที่ สภาในเซีย ใน ค.ศ. 325 และถูกปรับให้มีรูปแบบเหมือนปัจจุบันโดย สภาคอนสแตนติโนเปิล ใน ค.ศ. 381 หลักข้อเชื่อในเซีย เป็นการขยายความและอธิบาย หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต โดยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแนวคิดหลายประเด็น เพื่อไม่ให้เกิดการตีความหลักข้อเชื่ออย่างผิด ๆ

เช่น ลัทธินอกกรีตที่เรียกว่า ไถยนิยม สอนว่าพระเจ้าในพระคัมภีร์ผู้สร้างโลกนี้ ก็ถูกสร้างโดยพระเจ้าอีกองค์หนึ่ง หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต มิได้ประณามลัทธินอกกรีตเช่นนี้อย่างชัดเจน หลักข้อเชื่อในเซีย จึงเพิ่มข้อความที่ทำให้เจตนารมณ์ของ

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

โดยเฉพาะข้อความใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก” หลักข้อเชื่อในเซีย ได้ขยายความว่า “เราเชื่อวางใจในพระเจ้าองค์เดียว พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก

และทุกสิ่งที่ประจักษ์และที่ไม่ประจักษ์แก่ตา” ขอให้สังเกต 4 ประการต่อไปนี้

หนึ่ง หลักข้อเชื่อในเซีย ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต โดยการอิงอยู่บน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตนั้น ก็เท่ากับว่าสภาในเซีย ซึ่งมีลักษณะสหนิกราย ประกาศว่าคริสตจักรสากลให้การยืนยัน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

สอง หลักข้อเชื่อในเซีย (ในภาษาต้นฉบับ) ใช้คำว่า “เรา” แทนคำว่า “ข้าพเจ้า” หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

มีเจตนาให้แต่ละบุคคลใช้เพื่อประกาศความเชื่อเมื่อรับบัพติศมา แต่

หลักข้อเชื่อในเซีย เป็นคำประกาศเจตนารมณ์ว่า

คริสตจักรสากลและคริสตจักรทั้งปวงให้การรับรองหลักคำสอนเดียวกัน

สาม หลักข้อเชื่อในเซีย ให้ความกระจ่างโดยเพิ่มคำว่า “องค์เดียว” หลังคำว่า “พระเจ้า”. คำนี้ทำให้นัยยะที่แฝงอยู่ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต กระจ่างชัดขึ้นมา นั่นคือ มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

และ สี่ หลักข้อเชื่อในเซีย เพิ่มความกระจ่างว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง รวมถึงสิ่งที่มองไม่เห็น เช่น วิญญาณ ข้อความนี้บอกชัดเจนว่าพระเจ้าไม่ได้ถูกสร้าง และนี่ก็เป็นอีกหนึ่งนัยยะที่แฝงอยู่ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต โดย หลักข้อเชื่อในเซีย แค่นี้ทำให้กระจ่างชัดขึ้นเท่านั้น

ในหลายศตวรรษที่ผ่านมา

สภาและนักศาสนศาสตร์คริสเตียนมากมายได้ให้คำยืนยันและคำอธิบายเช่นนี้มาตลอด บางครั้งการตัดสินใจของบางสภาก็ไม่ได้เป็นที่ยอมรับของคริสตจักรทั้งหมด

สภาหนึ่งอาจประณามมุมมองของบางคริสตจักร

อีกสภาหนึ่งอาจประณามมุมมองของคริสตจักรอื่น แต่ส่วนใหญ่แล้ว

ไม่ว่าจะอยู่ฝ่ายใดของข้อโต้แย้งนี้ คริสตจักรต่าง ๆ ก็ให้การยืนยันหลักการพื้นฐานในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ด้วยเหตุนี้ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

จึงถูกมองว่าเป็นข้อความพื้นฐานเกี่ยวกับความเชื่อคริสเตียนที่ทุกนิกายยอมรับ ในประวัติศาสตร์ มีเพียง หลักข้อเชื่อไนเซีย เท่านั้น ที่ใกล้เคียงกับหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ในแง่การได้รับการยอมรับโดยนิกายต่าง ๆ แต่หลักข้อเชื่อไนเซีย มีความซับซ้อนกว่า

โดยประกอบด้วยข้อความทางศาสนศาสตร์หลายข้อที่

นักศาสนศาสตร์เองก็เข้าใจผิดอยู่บ่อยครั้ง นี่เป็นเหตุผลที่เราเลือก

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เป็นรากฐานสำหรับการศึกษาหลักการพื้นฐานของความเชื่อคริสเตียน

ถึงตอนนี้ เราได้กล่าวแล้วว่า พันธสัญญาใหม่ สอดคล้องกับ

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตทั้งหมด

และได้กล่าวถึงการยอมรับหลักคำสอนในหลักข้อเชื่อนี้ตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักร

ตอนนี้ เราพร้อมที่จะกล่าวถึงปัจจุบัน

โดยเน้นว่าความเชื่อชุดเดียวกันนี้ยังคงกำหนดคุณลักษณะของคริสตจักร

คริสตจักรในปัจจุบัน

ทศกศมัย

ผู้สอนเท็จได้ปฏิเสธความเชื่อพื้นฐานที่คริสตจักรได้ยึดมั่นเป็นเวลาหลายศตวรรษ

ในโลกปัจจุบัน ลัทธิต่าง ๆ เช่น พยานพระยะโฮวาห์และมอร์มอน

ต่างก็ถือว่าตนเองเป็นคริสเตียน

เพราะยอมรับในพระคัมภีร์และพยายามทำตามพระเยซูในบางลักษณะ

แต่คนเหล่านี้ไม่ใช่คริสเตียนแท้

เนื่องจากเขาปฏิเสธความเชื่อพื้นฐานที่ได้ให้นิยามขอบเขตของคริสต์ศาสนา

มากกว่า 2,000 ปี—นั่นคือ ความเชื่อที่พบได้จากข้อความของหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

แม้บางคริสตจักรที่ไม่ได้เข้าข่ายเป็นลัทธิ รวมถึงบุคคลบางคนในคริสตจักร

ก็ยังปฏิเสธคำสอนพื้นฐานที่มีลักษณะคล้ายกัน

แต่ถ้าคนเป็นอันมากปฏิเสธหลักคำสอนใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ด้วยเหตุใดหลักข้อเชื่อนี้จึงยังคงกำหนดคุณลักษณะของคริสตจักรสากลในปัจจุบันได้

? คำตอบมี 2 ประเด็น คือ หนึ่ง

คริสตจักรส่วนใหญ่ที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนยืนยันหลักคำสอนเหล่านี้

คริสเตียนโปรเตสแตนต์แนวอนุรักษ์ทุกกลุ่มสอนและเชื่อในหลักข้อเชื่อนี้ ได้แก่

แบ็บติสต์ เมธอดิสต์

ลูเธอรัน แองกลิกัน เพรสไบทีเรียน และอื่น ๆ นอกจากนี้

คริสตจักรที่ไม่ใช่โปรเตสแตนต์จำนวนมาก เช่น

โรมันคาทอลิกและอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ ก็ยืนยันหลักข้อเชื่อนี้ด้วยเช่นกัน

ไม่เพียงเท่านั้น

คริสตจักรใดก็ตามที่ปฏิเสธหลักคำสอนนี้ไม่ควรถูกเรียกว่าเป็น “คริสเตียน” ถึงแม้คนเหล่านี้ยอมรับพระคัมภีร์และอ้างว่าติดตามพระคริสต์ แต่ในทางปฏิบัติเขาไม่ได้ทำตามคำสอนในพระคัมภีร์หรือคำสอนที่คริสตจักรยึดถือ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมิได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริง

เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของหลักคำสอนที่กล่าวไว้ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เราเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของคริสตจักร ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับธรรมชาติของพระกิตติคุณ และความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความรอดที่เราได้รับโดยพระเยซูคริสต์ เช่น หลักข้อเชื่อนี้ประกาศว่าพระเจ้าเป็น องค์ตรีเอกานุภาพ นั่นคือ พระเจ้าเป็นพระบิดา เป็นพระบุตร และเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้น ถ้าจะเป็นคริสเตียน เราไม่สามารถเสแสร้งราวกับว่าหลักคำสอนเกี่ยวกับ องค์ตรีเอกานุภาพนี้เป็นเครื่องตกแต่งความเชื่อของเรา หรือสีสันทัดเทียมเท่านั้น ตรงกันข้าม หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ ได้ยืนยันถึงพระลักษณะ และความเป็นพระเจ้าที่แท้จริงของพระองค์

—ดร. สตีฟ เบลคมอร์

ข้าพเจ้าต้องบอกว่าหลักคำสอนในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตสำคัญและเป็นพื้นฐานของคริสต์ศาสนา และแน่นอน ถ้าคุณเจอลอกไปจากหลักคำสอนเหล่านี้ คุณก็กำลังละทิ้งความเชื่อคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ นั่นเป็นสิ่งที่คริสตจักรยุคแรกประสบ พวกเขาพบว่าวิธีต่าง ๆ มากมายที่จะตีความพระคัมภีร์ และกล่าวว่า “วิธีนี้ถูกต้องแล้ว” ถ้าจะเปรียบก็เหมือนรางรถไฟ เขากล่าวว่า “ช่องทางนี้ถูกต้องแล้วที่จะใช้ตีความพระคัมภีร์” ถ้าไปอีกทางหนึ่ง คุณก็จะออกห่างจากความเชื่อหลักของคริสเตียน ดังนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าตราบจนถึงปัจจุบัน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตเป็นนิยาม เป็นหัวใจสำคัญของความเชื่อที่แท้จริงตามหลักพระคัมภีร์

—ดร. ปีเตอร์ วอล์คเกอร์

เนื่องจากความเชื่อที่สรุปไว้ใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เป็นรากฐานและเป็นเสาหลักอย่างยิ่ง ความเชื่อเหล่านี้จึงมีอิทธิพลทำให้ผู้เชื่อมีความเป็นเอกภาพ นี่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน

เนื่องจากมีความแตกแยกมากมายในคริสตจักรยุคนี้

ความเป็นเอกภาพ

คุณอาจเคยพบคริสเตียนที่จริงจังแต่ต่อต้านการเรียนศาสนศาสตร์เพราะเขาเชื่อว่าหลักคำสอนเหล่านี้ทำให้คริสเตียนแตกแยกกัน เขาขยายการต่อต้านไปสู่ศาสนศาสตร์ที่เรียนอย่างเป็นระบบโดยใช้คำพูดเช่น “พระเยซูรวมพวกเราเป็นหนึ่ง แต่คำสอนทำให้พวกเราแตกแยก” มุมมองดังกล่าวก็มีส่วนจริงอยู่บ้าง ในหลายยุคที่ผ่านมา คริสเตียนแตกแยกจากกัน กล่าวโทษกัน ข่มเหงกัน และถึงขนาดทำสงครามต่อกันเพราะเรื่องคำสอนที่แตกต่าง แม้กระนั้นพันธสัญญาใหม่ก็หนุนใจให้คริสตจักรพยายามสร้างเอกภาพในด้านหลักคำสอน เช่น ใน เอเฟซัส 4:11-13:

[พระเยซู] ทรงให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ ... เพื่อว่าพระกายของพระคริสต์จะได้รับการเสริมสร้างขึ้น จนกว่าเราทั้งหมดจะบรรลุน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้อันสมบูรณ์ของพระเจ้า จนเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:11-13)

ในข้อความนี้ เปาโลกล่าวถึงคริสตจักรว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ ท่านกล่าวชัดเจนว่า คริสตจักรไม่สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ได้ จนกว่าเราจะมีสามัคคีในความเชื่อและความรู้ ดังนั้น เอกภาพด้านหลักคำสอนควรเป็นเป้าหมายของคริสเตียนทุกคน

แน่นอน ชีวิตคริสเตียนด้านอื่น ๆ ของเราน่าจะมีอิทธิพลต่อการศึกษาหลักคำสอน มีหลายสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำ เช่น รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน มุ่งสู่ความบริสุทธิ์ ฟังพยานาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และภาวนาต่อพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์

เมื่อเราสนใจเฉพาะหลักคำสอนและเพิกเฉยต่อหน้าที่อื่น ๆ เราก็มักหลงทางไปไกล อัครทูตเปาโลได้เตือนเราใน 1 โครินธ์ บทที่ 13:2 ว่า

หากข้าพเจ้า ... สามารถหยั่งถึงข้อล้าลึกทั้งปวงและความรู้ทั้งสิ้น ... แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไร (1 โครินธ์ 13:2)

พระวจนะข้อนี้และอีกหลายข้อบอกเราว่า การมีความรู้ด้านศาสนศาสตร์นั้นสำคัญ แต่ไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดต่อความเชื่อของคริสเตียน

วิธีหนึ่งที่ได้ผลที่สุดในการหลีกเลี่ยงผลร้ายของการโต้เถียงกันด้านศาสนศาสตร์ ก็คือการขึ้นชมยินดีกับเอกภาพด้านหลักคำสอน ซึ่งเรามีร่วมกันกับผู้ที่ติดตามพระคริสต์ทั่วโลก เมื่อเราสร้างสมดุลระหว่างความปรารถนาที่จะเข้าใจรายละเอียดทางศาสนศาสตร์กับความปรารถนาที่จะมีเอกภาพ หลักคำสอนก็จะผูกพันเราไว้มากกว่าทำให้เราแตกแยก

ปัจจุบัน คริสตจักรของพระเยซูคริสต์มีความกังวลในเรื่องเอกภาพ ด้วยมีหลายคณะ นิกาย มีมุมมองเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ สตรี และการรับบัพติศมาที่แตกต่างกัน แต่ดูเหมือนว่า ในศตวรรษที่ 21 เรายังกังวลมากขึ้นเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานของการปฏิบัติ การอยู่ร่วมกับโลกนี้ มากกว่าการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานของความจริง ข้าพเจ้านึกถึงพระธรรม ยอห์น 17 และ เอเฟซัส 4 สิ่งที่น่าสนใจก็คือ เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าของเราและอัครทูตเปาโลพิจารณาเกี่ยวกับเอกภาพนั้น ท่านทั้งสองกำลังคิดถึงเอกภาพที่เรามีโดยพระเจ้าองค์เดียว เจ้าชีวิตองค์เดียว พระวิญญาณองค์เดียว ความเชื่อเดียว และบัพติศมาเดียว และนี่คือความจริง หรือองค์ความจริง ที่เราเชื่อ และความจริงนี้ต้องเป็นรากฐานของเอกภาพที่เรามีในพระคริสต์

—ดร. ซามูเอล หลิง

ทั่วโลก

มีผู้ติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริงจำนวนหลายร้อยล้านคนที่ยืนหยัดมั่นคงในคำสอนหลักของพระคัมภีร์ตามที่ได้บันทึกไว้เป็นหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต จริง ๆ แล้ว ณ เวลานี้

คริสเตียนจำนวนนับไม่ถ้วนกำลังถูกข่มเหงและแม้กระทั่งต้องสละชีวิตเพราะการยืนหยัดความจริงอันมั่นคงนี้คนเหล่านี้อาจเห็นต่างจากเราเกี่ยวกับประเด็นทางศาสนศาสตร์หลายข้อ หรืออาจถึงขั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อมุมมองที่ท่านและข้าพเจ้ายึดถือ แต่แม้จะมีความแตกต่าง

เราก็มีจุดยืนร่วมกันในสิ่งที่หลักข้อเชื่อบัญญัติไว้เกี่ยวกับพระเจ้า คริสตจักร และความรอด ให้เราดูว่าพระเยซูอธิษฐานเพื่อคริสตจักรอย่างไร ใน ยอห์น 17:23

ขอให้พวกเขาได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้โลกรู้ว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มาและทรงรักพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์ (ยอห์น 17:23)

ให้สังเกตว่า

พระเยซูตรัสว่าความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในคริสตจักรเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ถูกส่งมาโดยพระบิดา เมื่อเรายืนเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ติดตามพระคริสต์คนอื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางศาสนศาสตร์ที่เรามีร่วมกัน เราก็เป็นพยานกับโลกนี้ว่าพระกิตติคุณคือสังฆธรรม

และสิ่งนี้เป็นพลังในการประกาศของเรา

ข้าพเจ้าคิดว่า
เมื่อเราได้ให้คำนิยามพระกิตติคุณและมีความเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับ
พระกิตติคุณ
วิธีหนึ่งที่เราสามารถยึดมั่นในเอกภาพและสัจธรรมก็คือโดยการกล่าวว่า
เรายืนหยัดในเอกภาพนั้น ซึ่งเราได้รับโดยพระกิตติคุณ
จนถึงระดับที่เราจะมั่นคงในเอกภาพนั้นต่อกันและกัน ในชีวิต
และในการรับใช้ โดยไม่ขอให้ใครสละความเชื่อมั่นคงในสัจธรรมนั้น
แต่เราจะชื่นชมยินดีแม้ในประเด็นที่เราเห็นต่างก็ก็ตาม
เราจะเห็นต่างกันด้วยความเคารพ ด้วยการแก้ไขปัญหา และด้วยความรัก
แต่เราก็มองหาสิ่งที่พวกเรามีความยินดีร่วมกัน
ในระดับของสัจธรรมและรากฐานความเชื่อ
และเราก็ชื่นชมยินดีกับสิ่งนี้ในระดับหนึ่ง
เพื่อที่เราจะมีความสุขกับเอกภาพนั้น
และเพื่อที่เราจะสามารถแตกต่างกันอย่างสมเหตุสมผลและอย่างมีวิจารณ์
ญาณ ในประเด็นอื่นทางศาสนศาสตร์ อันเกี่ยวกับความเชื่อ

—ดร. เจ ลิกอน ดันแคน ที่สาม

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

สามารถช่วยคริสเตียนทุกหนแห่งให้แยกแยะระหว่างความเชื่อที่เป็นหัวใจสำคัญและค
ความเชื่อที่มีความสำคัญรองลงไป
เมื่อเราเน้นหลักข้อเชื่อนี้ในชีวิตของเราและในพระกายของพระคริสต์ คือคริสตจักร
เราจะพบว่าศาสนศาสตร์ไม่ได้ทำให้เราแตกแยกเสมอไป ตรงกันข้าม
เราจะพบว่าเรากำลังสร้างเอกภาพกับคนอื่นที่รับใช้พระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อ
สิ่งนี้ทำให้ภาพของพระเยซูเกี่ยวกับคริสตจักรสำเร็จเป็นจริง

สรุป

บทเรียนแรกนี้ได้แนะนำข้อความแห่งความเชื่อใน

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เราได้อภิปรายเกี่ยวกับประวัติของหลักข้อเชื่อในแง่พัฒนาการและวัตถุประสงค์
เราได้ศึกษาภาพรวมของหลักคำสอน เกี่ยวกับพระเจ้า คริสตจักร และความรอด
และเราได้กล่าวถึงความสำคัญของข้อเขียนแห่งความเชื่อเหล่านี้
ในประเด็นเกี่ยวกับคุณลักษณะแห่งความเป็นรากฐาน ความเป็นสากล
และความเป็นเอกภาพ

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญอย่างยิ่ง

ที่ได้สรุปความเชื่อศูนย์กลางของคริสต์ศาสนามาเป็นเวลาหลายร้อยปี แม้ในปัจจุบัน หลักข้อเชื่อนี้ก็ยังคงเป็นจุดเริ่มต้นร่วมกันสำหรับนักศาสนศาสตร์คริสเตียนในทุกนิกาย ในตอนต่อไปของบทเรียนชุดนี้ เราจะสำรวจข้อความแห่งความเชื่อในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต โดยลงลึกในรายละเอียดมากขึ้นเพื่อดูว่าหลักข้อเชื่อนี้เป็นตัวแทนของสัจธรรมในพระคัมภีร์อย่างไร ซึ่งเป็นรากฐานร่วมกันของคำสอนคริสต์ศาสนาทั่วโลก.

บิชอป แวน บี เกย์ตัน (ผู้ดำเนินรายการ)
 เป็นอาจารย์และวิทยากรสอนพระคัมภีร์ผู้มีชื่อเสียงที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมและมหา
 วิทยาลัยที่โด่งดังหลายแห่งทั่วโลก ท่านเคยทำหน้าที่เป็นอนุศาสนา
 ที่สำนักงานทัศนสถานกลางของสหรัฐฯเป็นเวลา 4 ปี
 และเคยอยู่ในคณะกรรมการบริหารของสถาบันศาสนาและนโยบายสาธารณะ ณ
 กรุงวอชิงตัน ดี ซี. ดร. เกย์ตัน จบการศึกษาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจาก
 วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมนานาชาติ (International Seminary)
 ศาสนศึกษามหาบัณฑิตจาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมโลโกส (Logos Bible
 College) ดุษฎีบัณฑิตด้านปรัชญาพระคริสต์ธรรมจาก มหาวิทยาลัยผู้นำคริสเตียน
 (Christian Leadership University)
 ศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเฟธ (Faith Theological
 Seminary) และดุษฎีบัณฑิตด้านการรับใช้จาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป
 (Reformed Theological Seminary)
 ท่านได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบิชอปในพิธีสืบทอดธรรมทูต (Apostolic Succession)
 และปัจจุบันดำรงตำแหน่งอัครมุขนายกแห่ง สมาคมคริสตจักรสากล (International
 Community of Christian Churches)
 ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นในการสร้างเอกภาพให้แก่พระกายของพระคริสต์

ดร. เดวิด บาวเออร์ เป็นคณบดีคณะการตีความพระคริสต์ธรรมคัมภีร์
 และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติยศ “ราล์ฟ วิลโด บีสัน”
 ด้านการศึกษาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เชิงอุปนัย ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี

ดร. สตีฟ เบลคอมอร์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาปรัชญา
 ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสลีย์

ดร. พอล ชาง เป็นศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักรจีน มอนเมาร์ เมืองมิดเดิลทาวน์
 รัฐนิวเจอร์ซีย์

ดร. เจ ลิกอน ดันแคน ที่สาม เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป
 (Reformed Theological Seminary)

ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์ เป็นรองอธิการบดีผู้ก่อตั้งวิทยาเขต ฟลอริดา ดันแนม
 ของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี ในเมือง ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. ไรแอต แคลซซิส
 เป็นผู้อำนวยการนานาชาติของสภาระหว่างประเทศเพื่อการศึกษาศาสนศาสตร์เพื่อกา

รประกาศ

ดร. ซามูเอล หลิง เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง ไชนา ฮอไรซัน (China Horizon)
องค์กรสอนพระคัมภีร์แก่คริสเตียนจีนโพ้นทะเล

ดร. โรเบิร์ต จี ลิสเตอร์
เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์
ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอต

ดร. อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์ เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น
แบ็บติสต์

ดร. จอห์น ออสวอลท์ เป็นอาจารย์รับเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านพันธสัญญาเดิม
ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี

ดร. เจ ไอ แพ็คเกอร์
เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงระบบและเชิงประวัติศาสตร์ ที่วิทยาลัยรีเจนท์
ในเมืองแวนคูเวอร์ รัฐบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา
ท่านเดินทางเทศนาและบรรยายอย่างกว้างขวางในอังกฤษและอเมริกา

ดร. โจนาธาน เพนนิ่งตัน เป็นรองศาสตราจารย์ด้านการตีความพันธสัญญาใหม่
และผู้อำนวยการการวิจัยระดับปริญญาเอก ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น
แบ็บติสต์

ดร. เอริก เรอนเนส
เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์
ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอต มหาวิทยาลัยบีโอลา
และเป็นประธานภาควิชาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์

ดร. ปีเตอร์ วอล์คเกอร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา
ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมทรินิตีเพื่อการรับใช้พระเจ้า
(อดีตเคยเป็นอาจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา และรองอาจารย์ใหญ่ร่วม
ของวิกิลีฟ ฮอลล์ มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด)

ดร. สตีเฟน เวลล์ม เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์คริสเตียน
ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น แบ็บติสต์